

PHÒNG HÓA

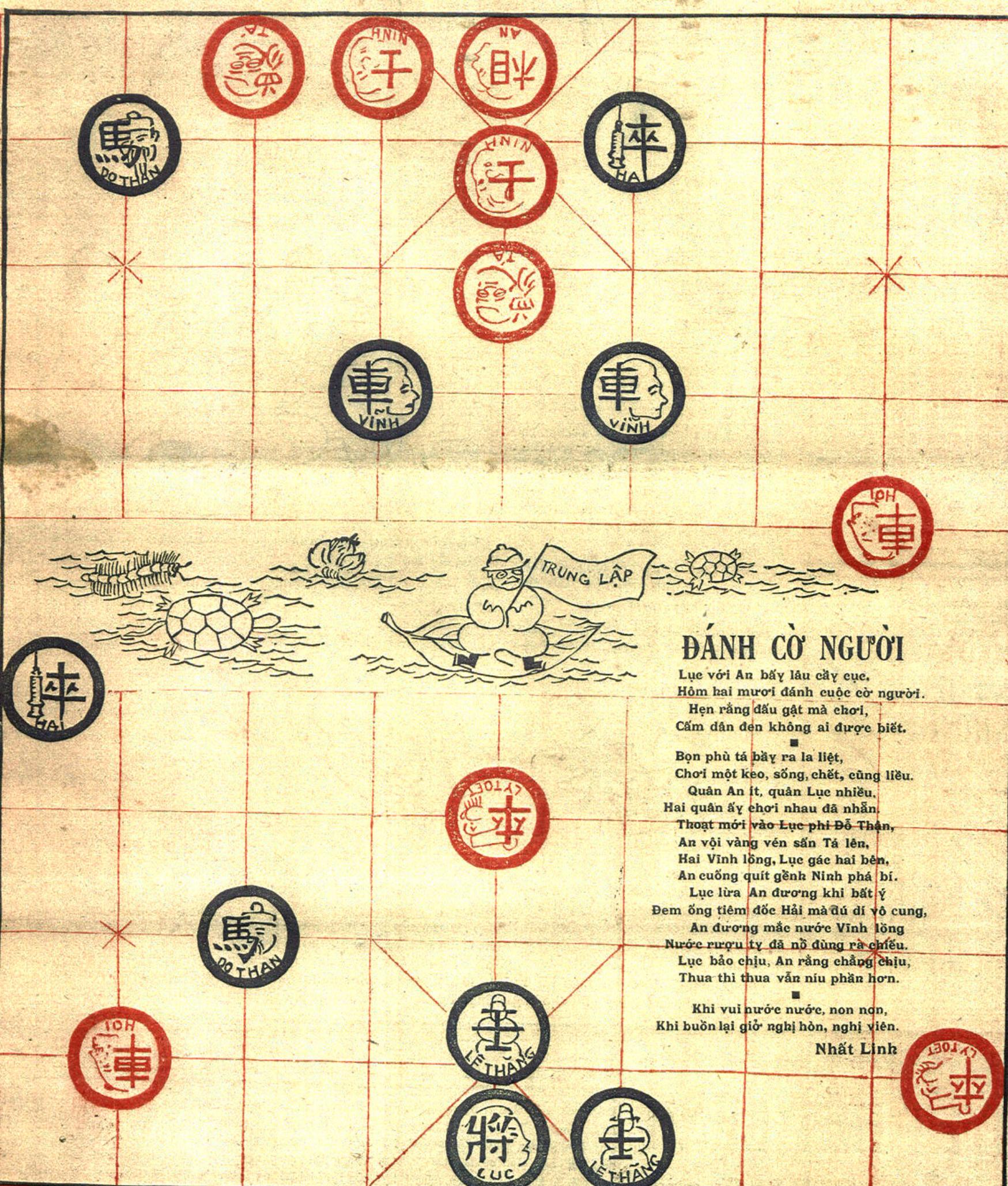
RA NGÀY THU SÁU

DIRECTEUR POLITIQUE
NGUYỄN XUÂN MAI

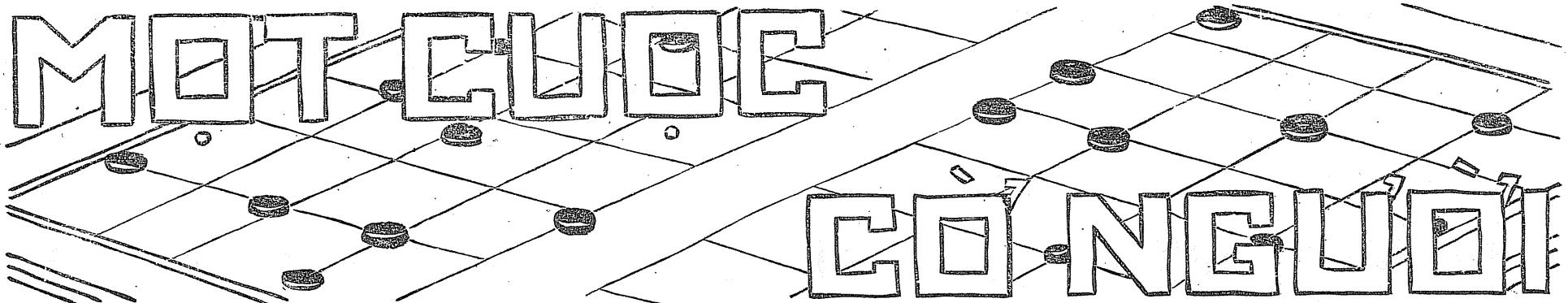
DIRECTEUR NGUYỄN TƯƠNG TÂM

ADMINISTRATEUR
PHẠM HỮU NINH

ĐẶC BIỆT VỀ NGHỊ-VIỆN: PHẦN THÚ' NHẤT



MỘT THẺ CỜ NGHỊ-VIỆN: AN, LỤC TRANH TÀI



SÁNG hôm ấy trời mưa, nhưng cũng may không mưa to quá. Đến nỗi các ông nghị phải uớt . . . Gọi là uớt áo một đôi chứt thôi; đó là trời vì thương dân nên nhỏ vào áo mỗi ông nghị một vài giọt nước để khi các ông bàn việc, các ông nghị đến bọn người đã hầu các ông lên.

Sau mấy ngày yến tiệc, hát xướng, các ông đến dày dề bầy một thế cờ người mà hai tướng là hai ông Lục — An, còn quân là các ông. Còn ai chơi cờ, cái gì sai khiến các quân cờ thì không rõ; vậy ta hãy xem ván cờ ấy ra sao.

Thoát mời vào...

Thoát mời vào —

Ông An nháy ông Tá. Ông Tá đứng lên: Tôi xin nói.

Một vài ông nghị khác: — Bầu, bầu, bày giờ không phải lúc nói.

Ông Phạm-Tá — Tôi có quyền nói thì tôi nói. Không bắt tôi cầm được.

Ông Trần-trung-Hoà ý chừng cũng muốn nói, nên mếu máo:

— Quanh năm được có mười ngày, nói lại không cho người ta nói.

Chắc những ngày ông Hòa ở nhà, vợ con, đầy-tó và hàng xóm hắn được yên thân.

ĐÃ CÓ BẢN

**GIÒNG
NƯỚC
NGƯỢC** 
Giá ₫ 500
và
**GÁNH
HÀNG
HOA** 
Giá ₫ 600
ĐỜI NAY XUẤT BẢN

TUYẾT HẾT BỆNH — LÂU GIANG —

Ông Vĩnh thấy nói giằng gai mãi sợ sang quá giờ tị là giờ quan sát, bỏ phiếu bất lợi cho ông Lục, nên ông đứng lên:



Ông Bùi-trọng-Ngà

Chúng mình ở đây là người lớn cả, bầu cho ai đã định trước rồi, chứ không như cử tri tầm thường hay trẻ con ngoài phố mà còn phải đít của đít càng...

Nói xong, ông cười. Tôi quay lại hỏi một người bạn ngồi bên xem cái con cảng nó ra làm sao mà ông Vĩnh lại nhắc đến đầu đến đít nó.

Ông Lộ đứng lên:

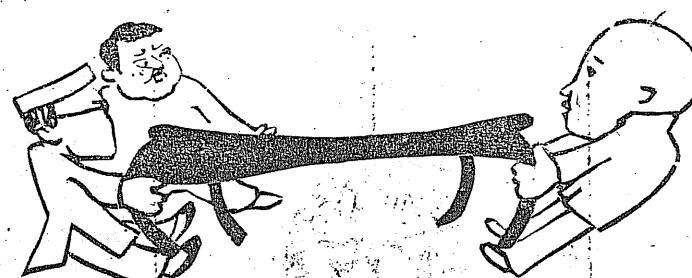
— Thưa các ngài, tôi là em út...

Nhưng vì người có chân trong hội bảo cử không có quyền nói, nên ông em út của viện lại ngồi xuống vậy.

Ông Bảng đứng lên chất vấn ông Lục. Ông nói rất to và trong lúc nói hai tay ông làm điệu bộ như muốn tát ông Lục:

— Ông Lục không hết lòng vì dân. Thuế má, dân tình rượu chè như thế mà ông không can thiệp.

Rồi ông giơ ra một lá thư giải, ngồi xuống cúi mặt và rung dùi ngâm nga.



Đọc thư xong, ông bảo ông Lục có hứa giúp ông một việc mà không giúp. Ông trách ông Lục chỉ « uầy uầy » rồi bỏ qua đi. Việc gì mà trách ông Lục: ông nghị nào mà chẳng « uầy uầy » như thế.

Ông Lục trả lời và lại móc túi ra một lá thư của ông Bảng gửi cho ông

để tỏ cho ông Bảng biết việc ông Bảng nhờ là việc riêng. Ông Bảng cãi:

— Việc riêng mà là việc công.

À ra thế, chỉ chết thằng dân đen mà thôi.

Tình thế gay go.

Đến đây thì nước cờ túi bụi, bên yot pháo, bên đấm xe, bên chặt tượng, bên bắt tốt, không ai hiểu là nước cờ gì.

Ông Tá mang ông Lê-Thăng và nhắc đến việc ông Lê-Thăng ở bên tay, ông Lê-Thăng mang ông Hợi, ông Hợi nói tiếng tay cự ông Vĩnh, ông Vĩnh nói tiếng tay cự cả mọi người.

Sau cùng ông Tá bảo ông Vĩnh ~~giật~~ ~~đây~~ ông Lục và ông Vĩnh có ~~mùi~~

vậy. Nhưng ông là một xã Xê dữ tợn. Bên ông An thì ông xã xé Ninh đứng lên đè thi đồng cân với ông Giai. Ông Hợi cũng vác kèn loa ra vắn một bài tầu mã. Mấy ông chánh tổng quê ngồi ngơ ngác run sợ không hiểu ra sao. Ông Đỗ-Thận ngồi nhìn thở, hai tay ôm lấy bộ râu, còn búi tóc của ông thì một là ông phòng xa đã đè lại ở nhà, hai là ông cần thận giấu kín dưới vành khăn không ai nhìn thấy. Ông đưa mắt tròng từ phía, lầm bầm: Biết đâu cái anh chàng Nhát dao Cạo không là một anh nghị viên nào hay một anh làm báo nào đương ngồi cạnh mình.

Ông hội trưởng ban hội đồng bảo cử, tức ông Bùi-trọng-Ngà, thỉnh

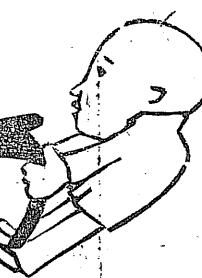


Ông Tá đập trống, ông Hợi thổi loa kèn nhưng thằng số Vĩnh bị tai khôn nghe và chưa được giờ.

nước mắm, mùi rượu hơn là ông Vũ-văn-An.

Ông Vĩnh đáp:

— Tôi không nghe.



Ông Tá: Ông không nghe vì ông sợ. Tôi trong sạch; tôi nói hàng tuần cũng được.

Thế trận mỗi lúc mỗi găng — Có lẽ họ đến choảng nhau phen này. Hăng nhất có ông Lê-thanh-Giai: người ông to lớn, đầu ông như đầu xã Xê, mắt ông như mắt xã Xê, cái mũi ông cũng

thoảng buồn buồn ông lại lắc chuông chơi. Cả viện chỉ mình ông là có búi tóc. Nhát dao Cạo tròng thấy thèm lạ.

Tiếng cãi nhau đã thấy bót. Ông Phách nói:

— Xin anh em đem trí phán đoán lưỡng tâm và đem con mắt tinh đời...

Thấy nói đến con mắt tinh đời, một vài ông nghị mỉm cười nghĩ đến chi em dưới xóm và tự cho mình là có con mắt tinh đời vì chi em vẫn bảo thế.

Đến giờ bỏ phiếu

Ông Lục nghĩ đến việc nhà việc cửa lo, ông Lục nghĩ đến việc nước, việc rượu cũng lờ.

Ông Cung nói với các ông nghị:

— Thưa các ngài, các ngài chỉ phải nghiên nghĩ một tí rồi lên bỏ phiếu, không có gì là khó khăn.

KIÊN TINH TRIẾT NỌC

Thứ thuốc Kiên tinh triết nọc số 68 của nhà thuốc Bình-Hưng, ai là người chẳng biết. Như các người phải chứng Lâu, Giang, di nọc còn lại; nước tiểu khi trong, khi vàng, bay thúc đêm, làm công việc gì nhọc mệt, bình như bệnh phục phát. Có người lại thấy đau xương, mình mẩy mỏi mệt, mà bệnh giang, thấy giật thịt, nổi mụn đỏ, có khi tóc lai hay dụng. Thi dùng ngay thứ thuốc kiên tinh triết nọc giá 1\$50 một hộp là khôi, (nhé 4 hộp, nặng 8 hộp), còn người bệnh mới phát (période aiguë) sưng, tức, buốt, đau, đi đái giật, dùng thứ thuốc Lâu số 58 ₫ 50 một lọ, chừng 5, 6 lọ là khôi hẳn.

Bình Hưng 67, NEYRET (phố của Nam) HANOI (xã chợ cửa Nam trông sang)
Có phát sách thuốc nói về các chứng bệnh, khắp nơi, ai muốn xin, hoặc hỏi về bệnh gì xin định theo timbre ₫ 050

Cái đờ đẫn có liên. Nhưng khó khăn là vì không biết bồ cho ông nào hay đã có « hẫu » với cả hai ông, làm thế nào cho hai ông, ông nào cũng tưởng mình bồ phiếu cho ông ấy. Cái khó là ở chỗ ấy.

Sau cùng định để một cái bàn riêng ra một chỗ để các ông nghị ra dây được tự do biến tên ai thi biến.

Vì thế sinh ra câu truyện cái bàn.



Ông Đỗ Thận ôm râu quát tình

Thương hại cái bàn

Ông chánh Liêu định gọi loong toong khiêng bàn để ra một bên thì ông Bản nhanh nhảu đã toan kéo ngay ra. Ông Lê-thanh-Giai, tức cái ông giống xà Xê nói trên, hùng hổ nhảy sô lèn kéo bàn lại. Ông Ninh nhảy lên giúp sức.

Tôi lo cho cái bàn có lẽ đến bị sập làm đôi.

May được cái bàn bằng gỗ lim cũng khá rắn. Các ông kia biết mình không làm gì nổi cái bàn và tranh nhau như thế mãi cũng vô lý và để các nhà báo họ cười cho, nên sau một hồi giằng co, các ông hậm hực về chỗ ngồi.

Lạ nhất là cái bàn khổn nạn ấy sau này không dùng được việc gì cả. Có mỗi một ông nghị Vương Mão tính cầu kỳ ra đây viết phiếu. Chắc ông Mão nghĩ: họ khô sở mãi dễ đem được cái bàn ráo ráy thì tội gì mình không dùng để phụ công các ông ấy.



Ông Nguyễn-bá-Tụng

Khi ông Bản giáng cái bàn, ông không nghĩ đến rằng những người không biết viết thì ra cái bàn đó viết gì. Hay là điểm chỉ chăng?

Những kỳ quan lén bỏ phiếu

Ông Nguyễn-xuân-Thành trông na ná như ông lý Toét, chỉ thiếu cái ô.

Ông Nguyễn-công-Tiêu lúc bỏ phiếu hai tay ông xòe ra ná ná như hai bàn chân rùa.

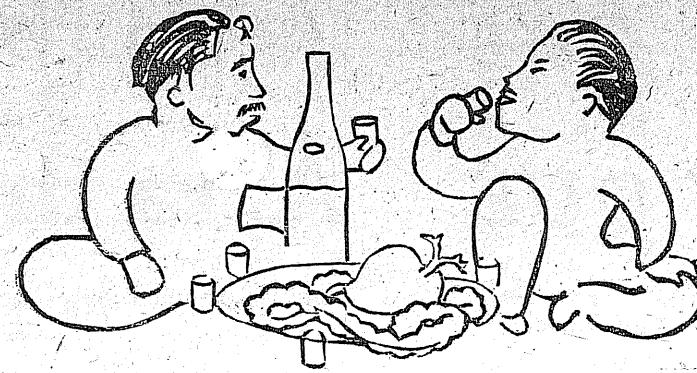
Ông Trần-quang-Vinh lảo đảo hơi men bước lên, thấy hòm phiếu có hai lỗ, phân vân không biết bỏ lỗ nào.

Ông Đặng-cao-Thúy cầm lên ba lá phiếu, ông « úm bà la » bắt quyết rồi bói lấy một lá trong ba lá bỏ vào hòm.

Ông Nguyễn-Tuyên deo thẻ bài nghị viên và tay găng trắng.

Ông Bạch-văn-Ngô mặt đỏ như mặt giới buổi trưa, giáng chừng còn say rượu.

Ông Bùi-xuân-Linh, trương tuẫn, tức là ông nghị bất dắc dĩ mà P. H. đã nói đến độ trước. Ở trong áo giải thấy lộ ra cái áo cánh nâu. Ông này ý chừng là lãnh tụ đảng áo nâu như Hitler. Ông Bùi-xuân-Linh chắc cũng thông minh như ông Bùi-xuân-Học và có lẽ hai ông cũng có họ xa họ gần với nhau.



Đối bạn tri-âm

Văn cờ người

Kết quả, ông Lục được 59 phiếu, trúng cử nghị trưởng.

Ông An được 50 phiếu.

Lúc đó là gần 12 giờ. Bụng đã thấy đói. Hết việc nước đến việc cơm. Ma đối với việc cơm thì bao giờ các ông nghị cũng hết bụng.

Ba giờ chiều lại họp để bầu ông phó nghị trưởng.

Ông An ra ứng cử. Đó là một sự bất ngờ cho phái ông Lục mà lại là một sự nguy hiểm nữa vì người mà phải ông Lục « dùn » ra (ông Nguyễn-văn-Thịnh) chỉ là một cái bóng mờ mờ,

Ông Thịnh đứng lên nói với viện giáng điệu rụt rè, tiếng nói nhỏ nhẹ như có con gái mới về nhà chồng, xin phép mẹ chồng di xem chớp bóng. Vì thế nên ông An được bầu phó nghị trưởng.

Ông Lục, ông An; một ông có lòng, một ông có rượu. Rượu nhâm với lòng thực là đặc vị.

Nhất-Linh

Giòng nước ngọt

CUỘC BẦU NGHI - TRƯỚNG

THEO TRÍ TƯỞNG-TƯƠNG CỦA TÚ MÔ

Vì là dân biểu các tôn ông
Nhận nhịp khai khoa, họp hội đồng
Để kén ông trùm ban tri-sự
Đứng đầm gánh vác việc non sông.

Từ khi nhà nước ra án lập
Cho cụ trùm dân tiền phụ cấp.
Nghiêm thấy nhiều ông quá nhiệt thành
Len ra tranh cử đóng rầm rập,

Ông nào, ông nấy căng khoe-khoang,
Vì nước, vì dân, rất đảm-đang,
Chẳng có ai là vì lợi cá,
Các ông thật săn cõi lòng vàng.

Vénh vénh mặt sắt; người gan góc.
Thủ lĩnh phái già, ông nghị Lục
Chỉ chục moi tim để hiến dân
Một bầu máu nóng sôi sùng sục.

Nhang nhảng, nhở nhỡ có ông An,
Lắng giọng nhiều lời cũng giỏi giang.
Hết động khai môi là thấy « hổ ! ! »
Thế mà kín đáo, lại khôn ngoan.

Nỗi tiếng xưa nay mềm ngọt lịm,
Có tài hùng biện ấy ông Họi.
Đặng dân dien thuyết tiếng oang-oang
Rắn rỏi bằng trăm cái máy nói.

Ông Tiêu, đầu cai kip khuyến nông (1)
Con công đệ tử đạo Trung dung.

1) Theo đúng nghĩa câu « chef d'équipe de propagande agricole ».

Ông Nguyễn-bá-Tụng mồm ngậm một cái bút thuốc lá dài đến nỗi khi lén bỏ phiếu, ông phải ưỡn người ra sau, không sợ cháy mất búi tóc của ông chủ-tịch tạm thời.

Chỉn nục ai bằng thày tướng Vĩnh
Việc dân thận trọng, không liều lĩnh.
Có tài bốc dịch, đoán thiên cơ,
Chọn được ngày, giờ mới quyết định.

Xét ra ngũ hổ, bậc kỳ tài,
Lùng lây ba Kỳ khét tiếng tai,
Các cụ trong dân còn luồng lỵ
Phản văn chẳng biêt định bầu ai!

Ông Vĩnh, đứng lên, liền ngỏ ý:
« Viện ta họp tại hội Khai-Trí,
Chi bằng rước cõi tõi tõm ra
Mở cuộc rút thăm, thực chí lý ! »

Hội đồng ung chuẩn, vỗ tay ran,
Đem cõi bài ra để giữa bàn.
Kén một tiểu ban làm giám cuộc,
Để phòng những khoe bịa cung gian.

Hội họp, làm rầm ra khán khứa
Năm ông, theo tuổi, rút tuần tự.
May sao, ông Lục, khéo là may,
Rút được cụ già, nên trúng cử.

Cuộc bầu nghị-trưởng như năm nay,
Ngâm nghĩ thế mà lại hóa hay.
Thương hại những ông ngầm vận động,
Trăm khôn, nghìn khéo, chẳng bằng may !

Tú Mô

Thi câu đối phúng söng

ÔNG TRẦN TÂN BÌNH

1. **Chức trọng, quyền cao, ngựa cưỡi, tàn che, nghìn thắng vác TÂN.**

Tiền, nhiều, của lăm, bò khiêng, rượu đậm, vạn đứa ôm BÌNH.

2. **Rầm cái phảm hảm, ô... thiên hạ thừa mõm TÂN hão,**
Vài văn thơ cõi, sùy: thế gian tồn giọng BÌNH suông.

Xuân-son
N. T. C.

SẮP IN VÀNG VÀ MÁU

và

ANH PHẢI SỐNG

(IN LẦN THỨ HAI)

TRỎI NGÓ LẠI!!!

như tim la, cốt khí, sang độc, dương mai, đau lậu, vân vân, quý ngài đừng ham dùng thuốc rẻ tiền mau mạnh mà lại hại cả đời về sau. Những thuốc ấy có chất độc, uống không dám nhai, nếu lỡ nhai thì sưng răng, sưng nón, còn nước vào bao tử rồi thì ợ mửa, công phạt bình nhơn đủ điều, thì thấy bót liền, nhưng ít lâu trở lại, vì gốc độc còn lưu truyền trong ngũ tạng. Hết thúc khuya làm công chuyên mệt, đường đi lắc léo, đau rát rang nói ngực, đường đại bồn, đường tiểu có chút mủ cùng làm như sợi chỉ, hoăc muốn lở lói ở đầu thi lõi. Lâu ngày hại cho tánh mạng, mang khổ cho thê nhí. Đồng bào ai lở đau nhầm mấy chứng bệnh trên đây, mới phát hay là lâu hâm, độc nhap vào cõi, nặng nhẹ thế mấy dùng thuốc « Sưu-Dộ-Bá-Üng-hoàn » hiệu Ông Tiên, trong ít ngày sẽ thấy rõ tái thuốc tống lôi gốc độc ra dứt tuyệt, khỏi trừ cang, không uất sinh dục, không hành binh nhơn. Đã đăng người Tày, người Tàu, người Áo-đô, người Cao-môn và Annam mìnù trăm ngàn người dùng rồi không sai một, chắc như vậy. Mỗi hộp 1\$50, uống 5 ngày.

Nên trên Chánh phủ Pháp mới chứng nhận ngày 23-1-22, dưới từ dân đến quan, đều đều cũng nghe danh tiếng lẫy lừng.

CÓ BÁN TẠI : Nha trang Mộng-lương, Quinhon Hồ vu-Ba, Quangngãi; Trần-Cảnh, Tourane Nguyễn-hữu-Vinh, Hué pharmacie Vĩnh-Tường, Quangtri Thông Hoạt, Tuyhòa Võ-thi-Tráng, Hanoi.

Nguyễn-văn-Đức 11 rue des Caisses và khắp các nơi.

CHÚ Ý : Mỗi in thêm vừa xong 50.000 quyển sách « Cách bảo hiêm và trừ

luyệt học các bệnh phong tinh với bạch đai hả, tý minh trị lây, ở gần

mỗi đến nhà thuốc lấy khỏi trả tiền chi hết, ở xa nhớ chịu 0\$05 tiền gởi.

Mua sỉ hỏi thăm điều chi do :

Nhà thuốc Ông Tiên “ ANNAM DUỐC PHONG ”

82-84-86 RUE PAUL BLANCHY PROLONGÉE SAIGON (COCHINCHINE)

GAI QUÊ

À, ra thê!

Chợ chiều vừa tan buỗi,
Ánh hoàng hôn còn rọi.
Trên con đường cái quan
Khách qua dâng uê-oải.
Chị em ở chợ về,
Mỗi hối ướt đầm-dia,
Trở lại chốn thôn-xã,
Đường xa, bước nặng nề.
Vai mang và đầu đội,
Nói cười quên nỗi mệt.
Kiếm ăn vất-vả thay
Thân cái cõi lặn-lội.
Vụt! chiếc xe hơi qua.
Bánh-bao trên mấy bà
Vàng đeo và lụa đep,
Lặng lẩy như tiên nja!
Chị em khen nức nở:
Rắng: « Các bà kẻ chợ,
Chẳng biết tu kiếp nào? »
Đời sao sung sướng lạ! »
Đài các, tắm thân nhàn,
Ăn tráng lại mặc tròn.
Số chị em quê kệch,
Quả họ sung sướng hơn.
Nhưng làm kẻ phú-quý
Sống không lo, không nghĩ.
Thân tâm gửi bám chồng
Thật là đời vô vị.
Chị em chốn thôn quê,
Phải dậy sớm, thức khuya.
Giúp chồng nuôi con cái,
Giang sơn gánh nặng nề.
Vậy thời ngắm cho kỹ
Số chị em xấu-xi
Nhưng lại được hơn ai
Lòng hy sinh cao-quý.

TÚ-MỞ

Nhà xuất bản BỜI NAY

Hiện đã xuất bản
A/ Sách của Tự lực văn đoàn:
« Hồn bướm mờ tiền » (nghìn thứ 4) của Khái Hưng 0\$40.
« Vàng và máu » (nghìn thứ 2) của Thế Lữ 0\$45
« Ánh phái sống » (nghìn thứ 2) của Khái Hưng và Nhất Linh 0\$45
« Nửa chừng xuân » (nghìn thứ 5) của Khái Hưng 0\$75

B/ Sách ngoài:
« Cạm bẫy người » của Vũ Trọng Phụng 0\$4
« Đẹp » của Nguyễn Cát Trường 0\$35

« Giồng nước ngọt » của Tú Mỡ. Giá 0\$50
« Gánh hàng hoa » của Khái Hưng và Nhất Linh. Giá 0\$60

Đương in
« Máy văn tho » của Thế Lữ

Mua sách gửi tiền trước về ông Nguyễn trưởng Tam N° 1 Boulevard Carnot
Tiền cước phí gửi lối bảo linh: 1 cuộn 0p20 mỗi cuộn sau thêm 0p.06. các bạn mua năm P. H. được trừ 10%. mua trên 5 cuốn được trừ 20%.

LE STYLOS VASTYL 32

MARBRÉ 11 c/m PLUME EN OR 18 CARATS

Prix : 2 \$ 20



Giá tiền mượn sách

1 tháng 0\$70 — 3 tháng 1\$75
6 tháng 3.50 — 12 tháng 7.00

NAM-KÝ THƯ-VIỆN
39, Phố Bờ Hồ, 39 — Hanoi

Tiêu-thuyết

CẬU TÂM-LỢ đang in

CHUYÊN CHỮA BÚT MÁY và ĐÓNG SÁCH

Bản báo có nhận được bức thư cài chính của ông Khúc-Ký, tác giả bài thơ « Tự trào ». Vậy xin lấy sự công bình dâng dưới đây:

Cùng ông Nhất-Linh,

Trong quý báo số 119 ngày 12.10.34, trong mục « Cuộc diễm báo » chô đoạn « Tự trào », ngài có bình phẩm một bài thơ của tôi. Những lời ngài bình phẩm rất là sắc đáng, chúng tôi xin kính phục. Song le, lỗi ấy chẳng phải tại tôi, nguyên bài thơ tôi gửi cho báo Văn-Học như sau này :

Sao không xấu hổ với lăng tho,

Vĩnh vịnh đê đê chẳng biết do.

Sở bụng có đâu vài lè chử,

Nhai đí nhai lại sớm cùng trưa.

Không biết báo Văn-Học nghĩ ra sao đó, lại đổi chữ « xấu hổ » ra « biết xấu » ở câu thứ nhất, và chữ « biết do » đổi làm « có do », thành câu truyện buồn cười đê ngài phải bình phẩm tôi. Vậy nay có thơ này, xin ngài vui lòng nói lại cho vài lời, vì tôi không phải là người giúp báo Văn Học, chẳng qua là ở nơi thôn dã, khi đánh, có làm đổi bài gửi đăng đó thôi, nào ngờ nên câu truyện thế, xin ngài cải chính cho.

KÍNH THƯ,

Khúc-Ký

Bản báo lại xin lấy sự công bình mà dâng dưới đây bức thư trả lời ông Nhất-Linh của ông Từ bộ Hứa, tác giả tập « Bài hát xám xít »:

Trong tờ báo Phong hóa số 119, ngày thứ sáu 12.10.34 ông Nhất-Linh có bình phẩm mấy câu kinh cáo độc giả của chúng tôi ở tập thơ tای, nhan đề là « La chanson grise », ông có viết :

« Thật là tای cũng chả hiểu ». Cái đó, xin hỏi các ông tای.

« Chúng mình cũng nên tha thứ cho ông Từ bộ Hứa ». Ông Nhất-Linh đại lượng quá, xin cảm ơn lắm lắm.

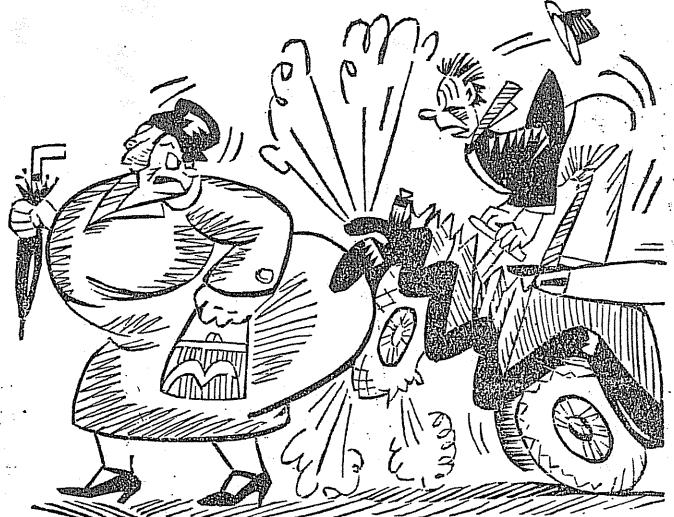
« Ông ấy đã làm chúng mình cười một lúc ». Ông Nhất-Linh rất vui tính, song không biết ông cười một mình hay cười với ai? ??

Từ bộ Hứa

Nụ cười nước ngoài



— Mợ cho phép tôi chụp cái thuyền kia.



— Có thể lần sau
ông mới phải
nhớ bóp còi.



Vợ nói với chồng ốm — Cậu cho tôi xin một trăm bạc. Sở cho thuê đòn đấm ma họ đòi lấy tiền trước.



— Giày này hơi
chật, có a.

— Không sao,
ông về rửa chân
rồi đi thì vừa ngay.

BÊN HÌ DÀU MÀU

Người ta cốt nhò có máu, máu tốt thi mạnh khỏe, máu xấu thi yếu đau, lục-ngũ thường gọi bệnh đau máu, tức là đau xương, đau gân, đau minh, đau lưng, đau chân tay, đau bắp thịt, đau não tý, đau màng óc, và phong-thấp, tê-thấp, tê bài, ván ván, hoặc bởi khí huyết xấu, hoặc quá lao-lực, quá ván động, quá giảm sương rãnh nắng, hoặc cảm tà khí phong hàn, thử thấp, hoặc ở nơi sơn lam chướng khí, hoặc quá dâm dục, hoặc bị bệnh hoa liễu, lâu ngày độc khí chuyễn-nhiệm vào xương, cốt, vào não tý, vào mạch máu, mà sinh ra các bệnh như đỡ nói trên, thi nên dùng thử thuốc « BỒ-HUYẾT-KHU-PHONG số 109 » mỗi hộp giá 1\$20, chỉ uống một hộp là khỏi. Bán tại nhà thuốc **NAM THIỀN ĐƯƠNG**, 46 phố Phúc-Kiến Hanoi, số 140, phố Khách Nam-Định, số 62, phố Cầu-đất Hải-Phòng, Bảo-hưng-Lóng Phú-Tho, Nguyên-Long Ninh-Bình, Phúc-hưng-Lóng Thanh-Hóa, Vinh-hưng-Tường Vinh, Vinh-Tường Huế, Thái-Khánh đường Đỗ-hữu-vi Tourane, Hoàng-Tà Quinhon, Mộng-Lương Nha-Trang, Lê-nam-Hưng Phan-Thiết, Trần-Cảnh Quảng-Ngãi, Thanh-Thanh 120 rue la Somme Saigon, Nguyễn-bá-Năng Bắc-Liêu, và ở các nhà đại-lý khắp các tỉnh xú Đông-Duong.

Nghị viện

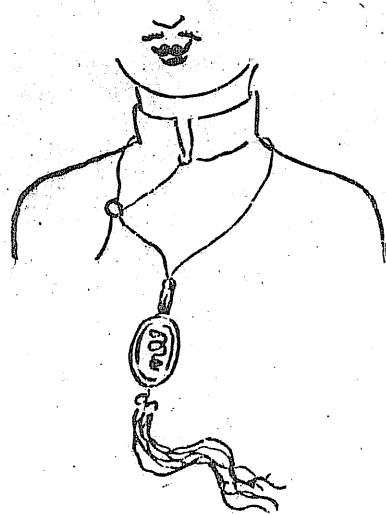
Trung-kỳ

Viện dân-biều Trung-kỳ đã họp hội đồng thường-niên hôm 16 tháng 10 tây vừa qua, và đã bầu lại ban trị-sự.

Lại vẫn ông Hà-Đằng vác râu ra ứng-cử. Cái viện dân-biều cũ-kỷ kia lại bầu râu ông Hà-Đằng lên làm nghị-trưởng. Ông Hà-Đằng lại sẽ cùng anh em đúng râu vào việc nước.

Ông Phạm-văn-Quảng, nghị-yên hụt Hà-tỉnh ra tranh cử với ông Hà-Đằng, vì không có râu già, nên bị bại.

Senh nỗi vớ rể, ông Quảng ứng-cử chân thư-ký vậy. Ông ta chậm chán với ông Nguyễn-quốc-Túy « Quốc-Túy thật đấy, tôi không nói dưa đâu ». Lúc bỏ phiếu có ông nghị mọi Ma-Beu ở Cheo-reo, không biết tiếng ta, nên không biết làm thế nào. Sau phải đưa ông Túy và ông Quảng ra trình diện :



ông nghị Ma-Beu bắt tay ông Túy. Vậy ra, ông Túy được ông nghị mọi ưng. Tại sao vậy ? Có lẽ vì lúc đó, ông Ma-Beu đương chênh-choáng hơi rượu cần. Mà cũng có lẽ, ông Túy giống ông nghị mọi.

Tuy được ông nghị mọi châm, ông Túy vẫn trượt chân thư-ký. Ông đành ra ứng-cử chân hội-viên ban thường-trực. Xin nhận rằng chân này cũng được 1.200\$ phụ-cấp như chân thư-ký vậy.

Phúc làm sao, ông Túy lại được tái cử.

Bắc-kỳ

Cuộc bầu nghị-trưởng viện dân-biều Bắc-kỳ năm nay có vẻ náo-nhiệt lạ. Mấy ngày trước buổi họp hội-dồng, xe của hai ông Vũ-văn-An và Phạm-huy-Lục đi tìm các ông nghị tới tấp : ý chừng để bàn việc nước.

Nhưng có quan-sát mới biết là việc bếp nước. Ông Lục đóng bình ở nhà ông Lâm phô Khâm-thiên, ông An cũng đóng bình ở phố Khâm-thiên nốt. Có lẽ hai ông cùng là nhà thiên-văn giỏi, nên không hẹn nhau mà cũng trộn phổ Khâm-thiên làm nơi tụ-hop các tướng...

tinh, nghĩa là các ông nghị. Thầy bói ở Khâm-thiên chắc là được một món hời.

Sau khi vạch mây ngắm trời và các ngôi sao, các ông nghị hẳn là tấm thân nhẹ nhàng như di trên mây khói, như lạc vào Bồng-lai, bàn việc nước việc dân chắc là đặc sánh lắm.



Ghế nghị-trưởng

Cơm no, rượu say,... còn việc nước... nỗi. Các ông nghị lúc đó tỏ ra vẻ hăng-hái lắm, cãi nhau như mồ bò ; ông thì bệnh ông Lục, ông làm thầy cãi cho ông An, đem nhau ra công-kích, sỉ-vả om sὸm.

Làm gì mà hăng-hái lắm thế ? Tôi chưa từng thấy ai vì việc công mà sốt-sắng như các ông đâu. Tôi chưa từng thấy ai vì việc dân mà hóa ra cãi nhau, đến gần sô sát nhau như các ông đâu.

TIN TỨC .. MIỀN

Ở trong nghị viện gửi ra

— Một vài ông nghị già, có tính lo xa, phản nản ở nghị viện có ba ông thầy thuốc (ông Hải, ông Anh, ông Tụng), hai ông bảo ché (ông Thin, ông Tiên) mà không có ông L. Chức thi chưa đủ.

— Lúc ông Bản và ông Giai giăng co nhau cái bàn, và ông Ninh kéo tay ông Trương-khắc-Hán, sao ông nghị viên thường tuần Bùi-xuân-Linh không mượn cái chùy của ông Lã-quí-Chùy ra giữ chặt tự ?

— Năm nay, báo Văn Học không phái người vào nghị-viện. Cũng hay : bót đứt một người ngồi ngáp.

— Lúc giờ nghỉ, ông Nghiêm-xuân-Miễn gholes vào tai ông Trần-trọng-Kim nói nhỏ :

« — Bắt ông Dương-bá-Trạc làm báo cũng vô lý như bắt ông Ng-tường-Tam mặc áo thụng xanh, té đứt Khồng-tử ».

Nói đến việc dân, tôi mới nhớ ra rằng trong lúc các ông công-kích nhau, không thấy ông nào đả động đến lũ dân đen đã bầu lên các ông cả.

Họa chặng chỉ có ông Nguyễn-văn-Vĩnh, lúc ông ta lên giọng khàn-khàn nói : « Chúng ta là người lớn, chứ có phải là cù-trì tầm thường, trẻ con ngoài phố đâu ».

Nhưng ai cũng biết ông Vĩnh là ông nghị của Chính-phủ cử ra.

Tứ Ly

DẢNG PHÁI

Ông nghị Nguyễn-công-Tiểu có phản nản rằng trong viện dân-biều không có đảng, phái gì cả.

Đến bây giờ chắc ông phải nhận là ông lầm. Là vì trong viện thật là vô số đảng, phái.

Ta có thể chia nghị-viện ra làm bốn phái :

1. Phái trẻ gồm những ông nghị ba mươi tuổi trở xuống: độ một, hai người chi gian. Trong số đó, hẳn có ông Nguyễn-văn-Lộ, cái ông đã tự sưng là em út, em bé bỗng của viện.

2. Phái già. Ông Lê-thanh-Giai, cái đầu tròn như đầu xã Xê, điểm mấy sợi tóc bạc, ông Bùi-dinh-Tá, vẻ nhõ nhẽo.

với ba chòm râu trắng, có thể làm đại-biểu cho phái này. Phái này, giả họ vào Trung-kỳ mà đúng râu vào việc như bọn ông Hà-Đằng, Hoàng-Kiêm mới là phái chó.

3. Phái nhàng-nhàng nhô-nhở, chiếm đại đa số nghị-viện. Vì, ai có con mắt tinh đời — như lời ông Đỗ-thúc-Phách — cũng nhận ra rằng phần đông các ông nghị đều chắc ngoài tú-tuần, mày râu nhẵn-nhụi, áo quần bánh hao cả. Ông An và ông Lục là ở trong phái này mà ra, tuy một ông tự xưng là trẻ lầm, còn một ông thì tự xưng là trẻ vừa.

Ta lại có thể phân biệt phái đeo thẻ bài và phái không đeo thẻ bài.

Cái thẻ bài này mới làm và là của riêng của các ông nghị. Nó là miếng thiếc hay miếng bạc hình bồ-dục có giây đỗ đẽ đeo vào cổ, có tua đỏ, xanh, vàng, trông thật đẹp mắt.



Ông Bùi dinh Tá

Phái đeo thẻ bài độ mươi ông. Lủng lẳng trước ngực, cái thẻ bài nó vênh vang như chiếc kim khánh ở trên ngực cậu ấm cả lên mười hay ở trên ngực ông Phạm lê Bồng.

Ta lại có thể lấy cách phục sức mà chia các ông nghị ra phái ăn bận lối ta và phái ăn bận lối tây nữa. Tiếc rằng bọn mán, thồ, mường, lô-lô,... không có người thay mặt như bọn mọi ở Trung-kỳ, chứ nếu không thì riêng về mặt y phục, chắc là vò số đảng.

Thiếu chút nữa quên mất đảng « áo nâu », mà đại-biểu là ông nghị Bùi xuân Linh, làm trưởng-tuần ở Ninh-binh, thủ tướng họ Hít của đám tuần phu làng ông.

Nhưng, nếu lấy cách tổ chức các đảng của những nghị viện bên Âu châu mà nói, thì ta có thể chia nghị viện dân-biểu Bắc-kỳ làm :

1. Phái tả: các ông nghị ngồi dãy ghế bên tay trái.

2. Phái hữu: các ông nghị dãy ghế bên tay mặt.

3. Phái trung ương hay tung bò : là cái lối đi giữa... hay là phái trung lập của ông nghị N. C. Tiểu.

Tứ Ly

HỘI THUỐC TÂY HÀNG GAI

PHARMACIE DE HANOI - 13, RUE DU CHANVRE, 13

HOÀNG - MỘNG - GIÁC và NGUYỄN - HẠC - HẢI

BÁO CHẾ HÀNG NHẤT TRƯỜNG ĐẠI-HỌC PARIS

Chính chủ-nhân tiếp khách và trông nom chế các đơn thuốc cẩn thận

CÓ BÁN: Rượu bò Vin Tonique Alexandra 1\$95

TRUYỀN NGẮN

MỘT TẬP THU'

của KHÁI HƯNG

DQC xong, Độ ngưng lên thong thả hỏi :

— Vì có gì đương làm việc cô lại xin thôi ?

Đứng sát bàn giấy, một cô thiếu-nữ vào trạc hai mươi, khuôn mặt xương-xương, nước da ngăm-ngăm đen, tuy đã đánh qua một lượt phấn mỏng, — một dung mạo quá tầm thường, không khiến được người ta lưu ý đến, dù cặp mắt sáng dịu có vẻ thông minh và yêu mến.

Không thấy cô kia trả lời, Độ ôn tồn nhắc lại câu hỏi :

— Cô Tâm, tôi rất bằng lòng công việc cô làm. Vậy vì có gì, cô xin thôi ?

— Thưa ông, vì có gì, ông xem trong giấy xin thôi của tôi thì sẽ hiểu.

Nghe giọng không được lê phép của cô thư-ký, Độ hơi lấy làm lạ, mỉm cười gạt tàn thuốc lá, ngầm nghĩ :

— Hừ ! hử ! Rá thế đấy.

Ngượng nghẹu, Tâm cúi nhìn xuống đất. Độ đọc lại tờ giấy :

— Cô nói vì cô yếu nên cô xin nghỉ. Vậy cô ốm bệnh gì ?

Tâm nói sòng :

— Cái đó đã có đốc-tò.

— À, ra thế. Vậy bao giờ, cô xin thôi ?

— Thưa ông, tôi xin thôi ngay từ hôm nay.

— Hừ ! hử ! Điều đó thì hơi khó một chút. Phải để tôi tìm được người thay cô đã chứ... Cô cũng biết công việc của cô khó khăn lắm, cần có kinh nghiệm... mới làm nổi...

Tâm ngắt lời :

— Vậy bao giờ tôi mới thôi được ?

— Ít ra cũng phải cho tôi một tháng để tôi tìm người thay... Nhưng cô nên nghĩ kỹ lại. Tìm được một việc, lương tháng hơn bốn chục bạc khó lắm đấy. Vả tôi lại sắp tăng lương cho cô, vì tôi đã nói, tôi rất bằng lòng công việc cô làm... Hay cô muốn tôi tăng lương ngay cho cô ?... Vậy cô cứ ở lại, bắt đầu từ tháng sau, tôi sẽ trả cô năm chục một tháng.

Tâm, giọng quả-quyết :

— Thưa ông, tôi không thể ở cái nhà này một ngày nào nữa.

Độ mỉm cười :

— Sao vậy ? Có có điều gì bức tức, phải không ?

— Thưa ông, tôi chẳng có điều gì bức tức. Mà tôi bức tức thế nào được ? Ông là ông chủ, tôi là người làm công...

Độ lanh đạm, tay chống cằm, thở khói thuốc lá, ngước mắt nhìn trần. Khi chàng quay lại thầy Tâm mắt đỏ ngầu, hai giọt lệ long lanh rơi gò má. Sản có lòng thương người, chàng trưởng-trọng ngay ra một cảnh đau đớn mà Tâm đương qua. Dịu dàng chàng nói :

— Cô xin thôi, chúng tôi rất tiếc, vì

chàng nghĩ tới hai giọt nước mắt của Tâm thì chàng lại thương hại không nỡ cự.

Ngay chiều hôm ấy đã có người thay Tâm, vì những giấy xin việc trong thời kinh-tế này có hàng chục, hàng trăm, chọn lấy một người phỏng có khó khăn gì.

Mãi lúc bấy giờ, Độ mới nghĩ đến một việc rất quan hệ, mà buổi sáng vì mải hỏi truyện Tâm, chàng quên

Độ ra bàn giấy ngồi, lần lượt đọc các bức thư của Tâm. Chàng cảm động vì lời lẽ thành thực, tha thiết, âu yếm. Nhưng chàng lấy làm lạ một điều là hơn mười bức thư ấy, có bức dài đến tám trang, có bức thư viết từ năm trước, sao Tâm không gửi cho chàng mà lại để xếp trong ngăn kéo.

Chàng cảm thấy chàng bắt đầu lưu ý đến Tâm một cách thân mật, gần gũi như ái-tình. Nói cho đúng thì đó chỉ là lòng tự ái : Yêu người yêu mình chỉ là tự yêu. Chẳng khác nhau văn kiều ngạo yêu người ca tụng văn minh,



cô là một cô thư ký hoàn-toàn. Nhưng cô đã quả-quyết thi tôi cũng chẳng ép nổi cô ở lại. Vậy cô cầm cái phiếu này ra quí mà lấy tiền lương, rồi bao giờ cô muốn đi cũng được ? Nhưng xin cô nhớ cho rằng, chúng tôi sẵn sàng hoan nghênh cô khi nào cô muốn trở lại làm việc với chúng tôi.

Hình như hai chữ « chúng tôi » làm cho Tâm khó chịu, vì nàng chau mày, bùi môi có vẻ chê nhạo. Trong lúc đó, Độ cuộn xuống viết một mảnh giấy, rồi chàng đưa cho Tâm mà rằng :

— Đây, cô sẽ cầm giấy này sang quí lấy tiền. Tôi trả cô cả tháng đấy, tuy hôm nay mới là mồng mười.

— Cám ơn ông. Đây chùm chìa khóa các ngăn kéo bàn giấy của tôi, tôi xin nộp lại ông.

Độ kiuu ngac :

— Cô đi ngay.

— Vàng. Tôi đi ngay.

Nói xong, nàng vùng vằng ra cửa.

Độ cũng hơi lấy làm phật ý. Song khi

bangs : Là soát lại công việc cô thư ký từ chúc. Chàng liền cùng người thư ký mới, một người đàn ông đứng tuổi, đến mở các ngăn kéo bàn giấy đánh máy. Chàng vừa trả những tập giấy của Tâm vừa nói :

— Đây ông coi, cô Tâm, người vừa thôi việc, có thứ tự như thế đấy, việc nào xếp ra việc ấy. Đây là giấy bóng, đây là giấy tím. Những giấy đánh máy rồi đặt vào cắp này, thư từ xếp vào ngăn này... Ông làm thế nào cho tôi không tiếc cõi Tâm thì tôi sẽ cảm ơn ông lắm...

Bỗng chàng im bặt, ngày mắt đăm đăm nhìn một tờ giấy, một bức thư đề gửi cho chàng : « Ông Độ ». Kinh ngạc, chàng cầm lên đọc, thì dưới tờ giấy ấy lại còn một chồng giấy nữa, mà tờ nào cũng đề gửi cho chàng.

Vội vàng, chàng bỏ cả tập vào trong một cái áo bia, vì chàng sợ người thư ký mới ngờ vực điều gì chàng.

— Đấy, công việc, giấy má, ông nhận cả lấy.

— Xin vàng.

Ngồi trước tập thư, Độ mơ mộng nhìn khói thuốc là từ từ tản漫 bay lên trần, để cho tâm trí ôn lại một quãng đời gần một năm qua. Chàng cũng chỉ nhớ lờ mờ đến cử chỉ và ngôn ngữ của Tâm mà thôi, vì thực ra, chàng có bao giờ bận lòng đến cô thư ký không nhan sắc ấy. Hồi người Pháp, đồng sự với chàng, mà người làm quen gọi là ông chủ nhất đưa Tâm đến làm việc trong huồng giấy chàng, chàng bối rối tỏ ý không bằng lòng mà nói rằng :

— Sao ông không để cô ta ở buồng giấy ông ? Tôi chỉ ua dàn ông mà thôi.

Nhưng chàng cũng nhận Tâm làm thư ký và chẳng bao lâu chàng rất vui mừng được một người giúp việc mẫn-cán và thạo nghề. Có thể thôi... Nào chàng ngờ đâu...

Một đoạn văn lảng-mạn trong một bức thư, khiến Độ phải ngậm ngùi, ai ngại cho Tâm. Chàng thì thầm đọc lại :

« Ông Độ ơi, trong tám tháng nay em yêu ông. Em cũng biết em yêu như thế là vô lý, và chẳng bao giờ ông thèm để ý tới một đứa con gái soàng-sinh như em. Nhưng khéo cho em, em không thể nào không yêu ông được. Đã nhiều lần trái tim em đau đớn quá, em muốn bỏ việc, xin dì làm nơi khác để xa lánh ông, nhưng việc đó, em không làm nổi. Vắng có một ngày chủ nhật không nhìn thấy mặt ông, em đã lấy làm khéo sở rồi, huống nữa là xa cách ông mãi mãi thì em đến chết khéo, chết héo mất. »

Độ lắc đầu thở dài, thương hại một cô gái quá mơ mộng.

Và chàng hiểu vì sao cô Tâm một ngày một chăm chỉ sự diễm trang.

Chàng còn nhớ một hôm chàng bảo Tâm đứng thầm những chữ ký của

HIỆU RUỘM MỚI

PHIUC - HAI
82, RUE TIỀN TSIN - HANOI

Ruộm đủ các màu về hàng tơ lụa nhung len

RUỘM ĐẸP VÀ BỀN MÀU

Vì bản hiệu dùng toàn thuốc tốt và có đủ khí cụ để ruộm và chải lại tuyệt nhung

Quần áo tây pardessus đã cũ hoặc phai màu, bản hiệu ruộm lại và có máy hấp được như mới

Có nhận mua lại các quần áo bị thủng

CÔNG VIỆC CẦN THẬN

GIÁ TÍNH RẤT HẠ

GIỚI THIỆU THUỐC LẬU, GIANG

Xin giới thiệu với các ngài, từ trước tôi nay mới có một thứ thuốc Lậu, Giang ra đời thực hay. Uống vào chóng khỏi và khỏi chắc chắn, không hại sinh dục, làm việc như thường. Nhẹ 2, 3, lọ, nặng 6, 8 lọ.

Thuốc ấy đã phân chất tại nhà thí nghiệm, đã thí nghiệm cho nhiều người, kết quả mỹ mãn. Đã nhận được nhiều thư cảm ơn rút có giá trị.

Vậy xin giới thiệu với các ngài, từ nay sẽ khỏi bị tiền mắt tật mang

Thuốc Lậu mới phải hoặc đã lâu, tự đau rát, buốt tức.

Thuốc Giang-mai, bất cứ cù-dinh thiên-pháo, mè-day, mào-gà, hoa khé.

Thuốc tiệt nọc và bồi bổ nguyên khí, kiên tinh bồi thận cho những người sau khi khỏi bệnh Lậu, Giang.

Bán tại nhà thuốc : THƯỢNG-ĐỨC, № 27, Rue de la Mission (phố Nhà Chung) HANOI

Ở xa muốn dùng, viết thư về, sẽ có thuốc gửi « linh hóa giao ngan » đến tận nơi ngay.

0\$50

1.00

1.50

chàng. Tò mò, chàng nhìn thấy trên tờ giấy thầm câu « je t'aime ». Chàng vẫn trổng trong khi làm việc có thư ký của chàng áu yếm nghĩ tới ý trung nhân mà nồng-nàn viết ra. Nhưng nay chàng vui hiếu : Cô Tâm viết tặng chàng và cốt đề chàng đọc.

Lại một lần chàng bảo Tâm đánh máy một bức thư cho một hằng buồn. Dưới thư Tâm viết : « Xin ông nhận những lời chúc mừng áu yếm của tôi ». Chàng đọc tới, vừa tức giận, vừa bật cười mà bảo Tâm rằng : « Từ nay cô nên cần thận. Lô dênh như thế có khi nguy hiểm lắm... Chẳng hạn, nếu bức thư ấy, tôi vô tình gửi cho một người bạn hàng đàn bà thì người ta còn coi tôi ra gì ! » Thì ra Tâm chỉ muốn khêu gợi tình yêu của chàng mà chàng không để ý đến.

Mà để ý đến thế nào được ? Một người con gái dã không có sắc đẹp, lại làm dưới quyền mình thì bảo mình để ý đến sao được ?

Nhưng nay khác. Nay Đô cảm thấy hình ảnh của Tâm chiếm đoạt cả tâm hồn chàng.

Ôi ! lòng kiêu căng tự ái ! Ái tình của người đàn ông chỉ là lòng kiêu căng tự ái !

Mát Đô không thể nào rời được đoạn văn nồng-nàn, áu yếm trên kia. Chàng lẩn-thần ngẫm nghĩ : « Nhưng sao hôm nay, Tâm lại nhất định xin thôi việc... Hay là vì thế... »

Chàng nhớ tới tờ giấy báo tin cưới vợ của chàng mà hôm qua chàng gửi cho khắp các người trong sở.

Thở nghĩ đến công việc, Đô xếp tập thư của Tâm lại để ở một đầu bàn giấy, định sẽ giữ làm kỷ-niệm một quãng đời niên thiếu. Kỳ thực đối với chàng, tập thư ấy chỉ sẽ là những công tích, như những cặp xứng hươu, xứng nai hay bộ da hổ, da báo đối với một nhà thiện xạ...

Có tiếng gỗ cửa. Đô vừa nói : « Cứ vào » thì Tâm đã hấp tấp sấn đến hèn bàn giấy luống cuống nói với chàng :

— Thưa ông, tôi xin lỗi ông,... ông làm ơn cho tôi mượn chùm chìa khóa bàn giấy thư ký... »

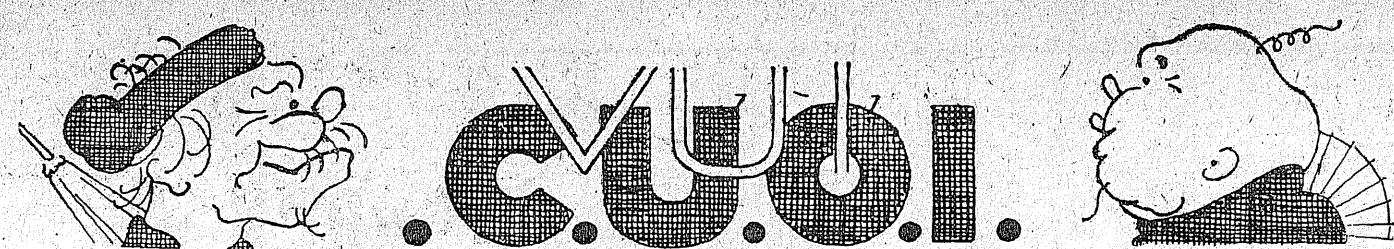
Đô không thể giấu được lòng sung sướng, áu yếm nhìn Tâm. Mỉm cười mà không nói...

Bỗng Tâm thoáng thấy tập thư của mình, vội vàng chộp lấy rồi cầm đầu chạy ra cửa.

— Cô Tâm ! cô Tâm !
Tâm không trả lời, đi thẳng. Đô đã toan ra cửa gọi Tâm, nhưng lại sợ những người làm dưới quyền dị-nghị..

Từ đó, không bao giờ chàng gặp mặt Tâm nữa, tuy chàng đã cố ý tìm tòi.

Khái-hưng



Của N. V. Đăng Hanoi

Hai việc

— Nay anh à, tôi thích đọc sách lắm, nhưng cầm đèn sách thì lại hay muôn ngủ.

— Thế thì anh ngủ một chút, còn đọc một mảnh.

Của Đ. Lâm Hادông

Bắt chước nhau

Phó Cốc, nhiều Tô và hương Khéo thức xuôi đêm đánh sóc đĩa. Sáng hôm sau, cả ba người phải đi tế thần.

Phó Cốc uể oải suông bá i... i... i... i...

Nhiều Tô lẽ rồi nằm phục chờ hưng.

Ngờ đâu hương khéo ngủ gật đến 10 phút, sau có người đánh thức mới với choảng mồm sướng : hưng...ưng...

Nhưng mọi người không thấy nhiều Tô ngừng dậy : thì ra nhiều Tô đã ngủ một giấc say.

Của Maurice Bart. Thái-hà-áp

Đang trí

Chủ ôm đang nằm trong nhà, dây tó vào bao :

— Thưa ông có ông lang đến.

Chủ (quen mồm đang trí) : May ra nói với ông ấy rằng hôm nay tao mệt, tao không tiếp ai cả.

Của M. Huyền Thai-binh

1. Văn chưa chịu

Xã Xe vác cần di câu trộm. Đang dăm dăm nhìn cái phao lệnh-bèn, thế nào anh coi ao ra trong thấy, túm ngực quát :

— Anh này lão ! dám câu trộm cá của cụ hàn nhé !

Áy mới rầy, ao của cụ hàn Xoán có tiếng hung ác xưa nay. Nhưng xã ta chẳng phải tay vừa :

— Không, tôi có câu đầu !

— Thế ngồi làm gì dây, lại còn chối !

— Thưa ông, thực không à.

Bỗng một con cá cắn, phao rung động. Chẳng ngăn ngừ, bác xá đặt ngay con cá chép to kềch.

— Rõ quá tang nhé !

— Thưa ông, thực ông nhảm, tôi có câu đầu, dây là tôi đem con cá này đến đây để dây nó bơi dây chứ !

2. Chỉ khéo... và

Tham Hiền xuống dưới xóm bị chị em giữ riết, đến khuya mới đánh tháo về được. Số vợ nỗi tam bánh « đốc » cho một thời thi é quá, nghĩ ngay một kế : vào buồng dòn đèn định lén giở lòng làm một thời thắng đến sáng. Thấy trong giòng vợ cưa cay, tham Hiền cuống lên, ra ngay chõ cái vồng đắt đúra con mồi đẽ, cù ru « rέo tầu » lên : À oi ! oi !...

Vợ gắt :

— Làm cái gi nhắng lèn hế ?

— Góm, mơ ngủ say quá, thắng bé nó khóc lùi nay đến giờ...

— Đồ khốn nạn, chỉ khéo vòi thôi ! người ta ấm ná vào dây từ nay kia mà !

3. Không biết

Thầy — Một cái xe chạy được năm mươi cây số một giờ mà khởi hành từ sáu giờ tối, thi đến mười giờ đêm, đi được bao nhiêu ? Nói ngay.

Trò — Thưa thầy, con đi ngủ từ tám giờ rồi à, nên con không biết được...

Của Ngọc Langson

Lúc mười hai giờ

Mẹ — Lý lén nhà xem mấy giờ rồi để tao đi đàm bắc phán Minh.

Lý xuống nói : Cái đồng hồ nhà ta lạ quá.

— Lạ làm sao ?

— Thưa nó giống bắc phán Minh.

Mẹ (hỏi gắt) : — Giống thế nào ?

— Nó cũng vừa chết, à.

THÈ-LÈ CUỘC THI VUI CƯỜI VÀ THI TRANH KHÔI-HÀI

Mỗi bài không được quá 30 giòng.

Tranh vẽ chiều ngang 12 phân tây, chiều cao độ 10 phân.

Mỗi kỳ sẽ đăng lên những bài và tranh mà bản báo xét là hay nhất.

a) về cuộc thi vui cười :

Giải nhất : các thứ sách đáng giá 3p00 :

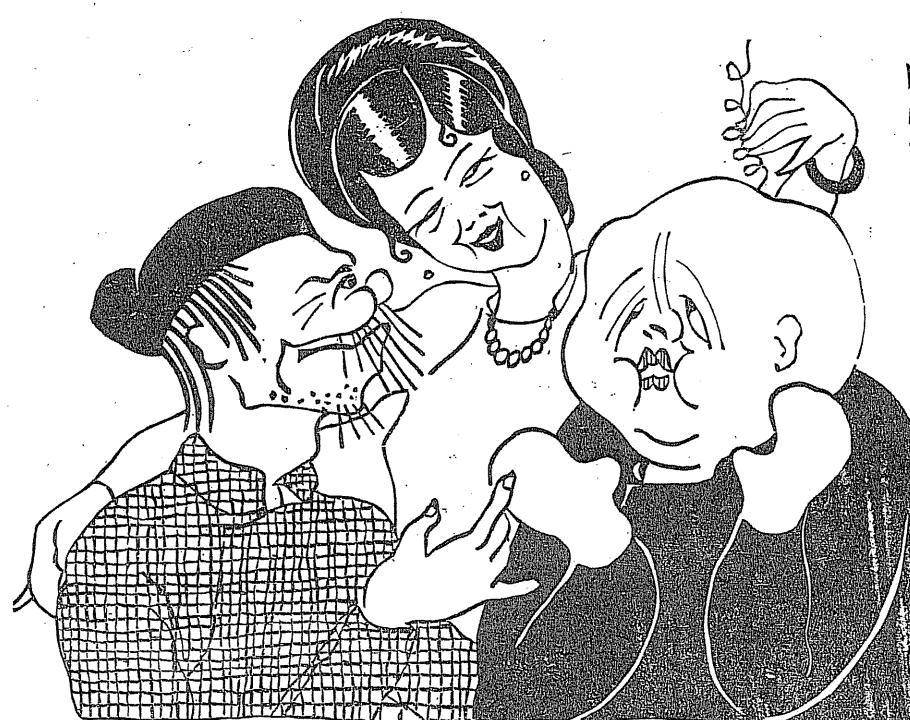
Giải nhì : các thứ sách đáng giá 2p00.

b) về cuộc thi tranh.

Giải nhất : các thứ sách đáng giá 3p00.

Giải nhì : các thứ sách đáng giá 2p00.

Bản-báo sẽ gửi cho những người được thưởng một cái phiếu lấy sách và cái bảng kê các thứ sách tây, nam cùi một hiệu sách. Rồi các bạn sẽ chọn trong đó, muốn quyền nào thì gửi phiếu lại hiệu sách đó lấy sách. Các bạn muốn lấy giấy bút hay các thứ khác trong hiệu đó cũng được, miễn sao cho đủ số tiền thì thôi. Tiền gửi về phần các bạn chịu. Hoặc các bạn muốn đổi lấy báo hiệu không lấy sách cũng được.



XÃ XE — Tôi muốn tặng chị Lan một vật rất hiếm để làm kỷ-niệm nhưng nghĩ chưa ra.

LÝ TOÉT — Ô nếu thế thì bắc tặng cho chị ấy món tóc của bắc,

THUỐC NỔ HIỆU: CHEDDITE

dùng về việc bắn mỏ, hang đá.
Rẻ tiền, chắc-chắn, mạnh-mẽ

BÁN TẠI HÀNG

OMNIUM Indochinois

Xưởng chế tạo độc quyền ở Đông Pháp
của Hội Thuốc Nổ: CHEDDITE

Xưởng chế tạo ở Phù-Xá — Bắc-Kỳ.
Buồng giấy: 5, Bd Bobillot à Hanoi — Giấy nói 73

Ở xa biên thu về thương lượng

NGUYỄN NHƠN CỦA BINH Mong-Tinh, Di-Tinh và Huot-Tinh

A.—Bởi thợ bấm thiên-thiên bắc túc; hậu-thiên thất nghi, tuổi còn nhỏ mà quá ư sắc dục, quân hỏa đồng nhi tưởng hỏa tuy mà thành ra.

B.—Bởi lúc tuổi còn nhỏ, chơi cách « Thủ-Dâmo » làm cho ngọc quan lớn mà thành ra.

C.—Bởi người bị lậu độc uống thuốc công-phat và thông lợi tiểu tiện nhiều làm cho thận-thủy suy ngọc quan lớn mà thành ra. Bởi ba nguyên-nhơn kẽ trên mà sinh ra ba chứng bệnh: « Mong-tinh », « Di-tinh » và « Huot-tinh. » 1. Năm chiêm bao thấy giao-cầu cùng đàn bà, tinh khí xuất ra là Mong-tinh, bình không nặng. — 2. Lúc ngủ không nằm chiêm bao mà tinh khí xuất ra khi thức dậy mới hay, trong minh bân-thần tay chân nhức mỏi là Di-tinh, bình đỡ nặng. — 3. Bất luận ngày đêm tinh-khí cứ chảy ra hoài, hoặc thấy sắc hay là mồ hôi trong việc tinh-dục cũng chảy ra, hoặc đi tiểu, tiểu rặng mạnh cũng chảy ra là Huot-tinh, bình rất nặng và rất khó trị.

Người mắc phải ba chứng kẽ trên thường hay đau thắt ngang lưng, nước tiểu vàng, tay chân nhức mỏi, trong minh mệt nhọc, ăn ngủ chẳng đặng, hình vóc tiêu túy, gương mặt xanh xao càng ngày càng ốm. Nếu không điều trị lâu ngày thủy suy hỏaenton, hư hỏa lùng lén đốt tim phổi, làm cho tim nóng phổi yếu rang tức nơi ngực thành ra bệnh ho. Người mắc phải 3 chứng kẽ trên hãy uống « Tam-tinh Hải Cẩu Bồ Thận Hoàn (số 2) của nhà thuốc VÕ-VÂN-VÂN Thu-dâu-Một thi bình hết dứt mà lại加强 bồ thận tráng dương cỗ tinh ích chí, bồi bổ sức lực trong mình, 10 người uống không sai một đã加强 chẳng biết bao nhiêu bức thư khen tặng.

GIÁ MỖI HỘP (uống làm 5 ngày) 1\$00

VÕ-VÂN-VÂN-DƯỢC-PHÒNG

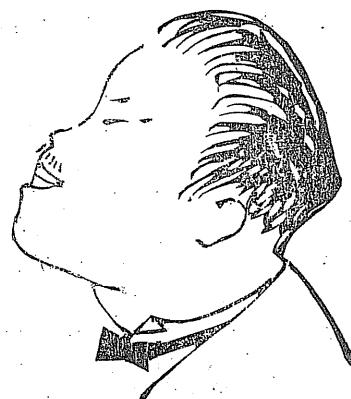
Chủ-nhân Y-hoc-si VÕ-VÂN-VÂN bào-ché THUDAUMOT
Có bán tại: Hanoi: Nguyễn-văn-Đức, aux galeries indochinoises 108, Quai Clémenceau, 11, Rue des Caisses. Hải-Phú-Lý: Bùi-long-Tri, Maison Châu-Dinh, Rue Principale. Yên-Báy: Maison Phú-Thọ, 8, Usine Électrique.

TƯƠNG NGHỊ NÀY ĐẾN ÔNG NGHỊ KHÁC

Ông Phạm huy Lục

Mỗi năm, ông Lục ra ứng cử nghị trưởng, có vẻ thản nhiên lắm, chỉ nhẹ bộ rồng trắng ra cười tinh.

Năm nay nhẹ bộ rồng thì vẫn có, còn cười tinh thì phải hỏi lại ông ta đã. Là vì năm nay, ông gặp một phái phản đối kịch liệt: phái ông Vũ văn An.



Ông Phạm-huy-Lục

Lúc ông An ra tranh cử, là lúc quả tim ông Lục đập mạnh: có lẽ vì dân hay vì các ông nghị mà nó đập rồn! Lúc ông Lục được trúng cử là lúc quả tim của ông được đập mạnh lần thứ hai: có lẽ lại là vì quốc dân thắng...

Ông Lục cũng nên cho nó đập vừa vừa chút thôi: lỡ ra thì còn đâu nữa mà hiến cho nghị viện.

Ông Vũ văn An

Khi ông Vũ văn An còn làm dân biểu của chính phủ, ông hợp tác với ông Phạm huy Lục. Đến nay, ông ra tranh ghế nghị trưởng, ông công kích ông Lục dữ: Có người chê ông khi hợp tác, khi bất hợp tác, như vậy là người bất nhất.



Ông Vũ-văn-An

Chê vậy là làm. Ông An vẫn hợp tác với ông Lục... nếu ông Lục chịu khó nhường ghê nghị trưởng lại cho ông ta.

Nhưng đó là một câu truyện nhỏ nhặt không đáng kể. Truyện đáng kể là câu truyện này:

— Người ta nghiệm ra rằng ông Vũ văn An năm nay ít dùng đến tiếng «hỏ». Có lẽ là vì dân chìm sỉ năm nay nó không riu rít trên nóc nhà nữa.

Ông nghị «phút a la pooc»

Không rõ cãi nhau gì với ông Trần trung Hòa, nghị viên ở tỉnh Bắc-ninh, ông Ba-lăng-soa Nguyễn huy Hợi cãi tiếng mắng ông Hòa:

— Te-toi(tais-toi).

Ông Hòa nỗi dáo, lắc cái đầu tròn mảng giả:

— Te-toi. Rồi ông lầm nhầm «...Phút a la pooc» (... à la porte).

Ông Hòa với ông Hợi giỏi văn chương quá, nên cứ chửi nhau hoài!

Hai ông làm tội nhớ đến các nhà khách sạn có những người áo trắng tinh, khăn mặt vắt vai... đứng nói chuyện văn chương với nhau.

Ông Lê Thăng

Ông nghị Lê Thăng mới nhập vào đảng của ông Lục, nên có vẻ hăng hái, nhiệt thành lắm. Động có cái gì cãi nhau, là ông đứng lên tốn eo cái mình liều thử thách, quay sang đông lại quay sang tây, hip mắt lại, mở rộng toác cái mồm, còn tay thì múa men, trông dẻo quèo-quèo. Điều bộ của ông làm cho tôi nhớ đến con ruồi nó nhảy đầm. Nói cho đúng hơn, dáng dấp mềm mại của ông, điều bộ uyển chuyển của ông giống như tạc khuôn, dáng dấp, điều bộ — xin lỗi ông — của «con đĩ đánh bồng» hay của một cô đào múa bài bông.

Nói của dáng tội, có lẽ ông muốn chửi cả viện, nên mới uốn eo như vậy.

Ông Phạm hữu Ninh

Nung núc những thịt trong bộ áo tây đèn ngòm, ông nghị Phạm hữu Ninh trông có vẻ chắc chắn lắm.

Ông này chỉ được cái nặng cân, thiền, bắt dịch.

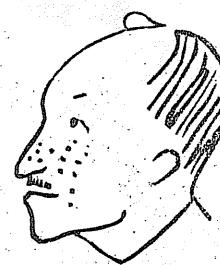
Ông Nguyễn thừa Đạt

Ông Đạt không thấy rỉ rangle.



Ông Lê-Thăng

Mỗi năm, ông hăng hái làm sao, năm nay ông im lặng làm vậy. Ông giống như bánh xe đã rỉ, lâu không lau dầu, hay là một cái chai bị đứt nút tắc tị rồi, không mở bung ra được nữa.



Ông Ba-lăng-xoa-Hợi

Ông Nguyễn công Tiêu

Ông Tiêu là đầu đảng cái đảng trung lập. Ông lại vừa là người sáng lập ra nó, vừa là hội viên của nó.

“Ngày Nay” bá cáo

Chúng tôi có nhận được rất nhiều thư của các bạn xa gần gửi về hỏi, nhưng tiếc chưa trả lời rõ được vì hiện giờ tờ báo Ngày Nay còn ở trong thời kỳ dự bị. Bao giờ báo ra và thể tài báo thế nào sẽ có lời bá cáo sau trên báo Phong Hóa. Chúng tôi chỉ xin nói để các bạn hay rằng hai tờ báo Phong Hóa và Ngày Nay không cùng một tòa soạn, tuy vẫn là hai tờ báo của Tự Lực Văn Đoàn.

NGÀY NAY kính cáo

«Trung, bất thiên, dung bất dịch» mà ông cứ ngả nghiêng luôn luôn, mồm cũng mấp máy, tay chân cũng động đậy. Chỉ có cái «nó» của ông là chịu kho bất



Ông Nguyễn-thừa-Đạt

Áp dụng ngay đạo Trung dung, ông bỏ phiến trắng, không bầu ông An, cũng không bầu ông Lục. Rồi về sau lại áp dụng cái đạo Trung dung, hễ có công việc gì, ông cũng bỏ phiếu trắng tuốt. Nếu vậy, không biết ông đến đây làm cái trò trống gì?

Cho có mặt, cho có mặt.
Hay là cho có chân.

Ông Phạm Tá

Đối thủ với ông Lê Thăng có ông Phạm Tá, làm nghề thợ ruộng. Ông nói nhiều, rất nhiều; công kích ông Lục, khích bác ông Vĩnh, mỉa mai ông Lê Thăng, chê hai ông Trần trung Hòa, châm trọc ông Lã quý Trạch. Ông chỉ quên mất một người: ông Phạm Tá.

Ông gọi ra truyện khích bác đầu tiên. Người ta bảo ông rằng bầu nghị trưởng không cần bàn tán, ông trả lời:

— Tôi có quyền nói, tôi cứ nói.
Cô Nguyễn thị Kiêm, phóng viên P. N. T. V. ngồi bên cạnh nghe thấy vậy chắc là bằng lòng lắm.
Rồi ông hăng hái nói:
— Tôi trong sạch nên nói trong một tuần lễ cũng không sợ.
Vàng thi ông nói một tuần lễ không sợ, chỉ có người ngồi nghe là sợ thôi.



Ông Phạm-Tá

Ông thuế cho

Thấy ông Phạm Tá chê ông Trần trung Hòa là «người khóc mướn» của ông Lục, ông Lã quý Trạch tức tối, đứng dậy hô to:

Thuốc lậu

Bệnh lậu ra mủ phải dùng thuốc số 10 (giá 0\$50 1 ve). Lậu Túc buốt, đi đại rát, nóng tức bàng quang, tiểu tiện vàng, đỏ, đục, dùng thuốc số 4 (giá 0\$50 1 ve) thì dù bệnh nặng tới đâu cũng rất chóng khỏi, khỏi êm đềm, không hại sinh dục.

ĐẠI HUẤT

GIANG MAI (Tim la)

Bệnh giang mai nỗi hạch, lén quả soái, rứt đầu, rát thịt, đau xương nỗi mào gà, mề đay, hoa khế, pha lở khắp người dùng thuốc giang mai số 18 (giá 1\$00 1 ve) rất mau chóng khỏi; chất thuốc ấm đầm, không công phạt, không hại sinh dục.

LÊ-HUY-PHẠC

ĐẠI LÝ.—SAIGON: Dương văn Vy, 109, D'espagne.—HAIPHONG: Nam Tân, 82, Bonnal.—NAM ĐỊNH: Chấn Nam L

Ai muốn làm Đại - lý vi

— Mười mốt dân biểu chúng tôi ở Nam Định không thể hợp tác với ông Tá được. Xem đó thì dù biết tư cách của ông thế nào.

— Ông Trạch công kích tôi là vì tôi đã công kích ông về « thuế chợ ».

Chả biết thuế chợ gì mà ông Trạch nghe thấy, liền lẩn mắt.

Ông Trần quang Vinh

Giao trước, có tin dồn ông Vinh ra tranh cử nghị trưởng. Thật là may cho cái ghế nghị trưởng quá.



Ông Chánh Liễu

Nhưng đến hôm hội đồng, ông ra ngồi im thin thít. Thật là may cho cái ghế nghị trưởng.

Nhưng làm sao, ông định ra đòi rồi lại không chịu ra? Vì công tâm hay vì công đức? Một ông bạn của ông Lục làm cho tôi hết phân vân:

— Chẳng qua là vì các ông nghị yêu tấm lòng vàng của ông Vinh, thấy ông ta « béton armé » quá.

Ông Nguyễn văn Thịnh

Ông An trượt ghế ghị trưởng, ra tranh ghế phó nghị trưởng vậy. Trong phái ông Vinh, Lục, có ông Nguyễn văn Thịnh ra tranh.

Ông Thịnh ra ứng cử, thỏ thẻ mấy lời cùng viện, Tiếng ông trong trẻo và nhỏ nhẹ, làm cho cô Nguyễn thị Kiêm đã tưởng là ở viện dân biểu Bắc Kỷ, dân bà, con gái cũng được làm nghị viên.

Rút cục, ông Thịnh thua. Có người bảo:



NHỮNG NGƯỜI CŨ

Viện dân biểu Bắc Kỷ năm nay thêm được vò số là tên linh mới. Nhưng tiếc thay, lại mất vò số nhân tình cũ.

Trong số đó, ai cũng tiếc ông Ngô trọng Trí và cụ Lai văn Trung. Nói là tiếc ông Ngô trọng Trí thì không được đúng lắm, vì người ta tiếc là tiếc cái đầu của ông ấy: cái đầu giống như in cái đầu của Phùng Ngọc Tường đã làm sáng cả nghị viện trong bốn năm vừa qua. Năm nay thiếu cái ánh sáng ấy, có lẽ rồi viện hóa ra tối mờ mờ mát. Ý chừng ông bắt chước P. N. Tường; ông đã cạo đầu đi từ rồi!

Cụ Lai tuổi già, vể hưu, ai cũng ngàn ngo nhớ cái áo phùng xanh của cụ và tiếc rằng cụ năm nay không có đầy đủ deo cái thẻ bạc mới tinh và đẹp đẽ. Tuy vậy, cụ cũng có hai ông nghị họ Lai làm đại biểu cho cụ: ông Lại Mẫn và ông Lại Nucle ở tỉnh Thái Bình.

Nhắc đến ông Ngô, cụ Lai, người ta không khỏi bồi hồi than thở cho đôi con mắt « cá vờn nhau » của ông cựu nghị viên Nguyễn Hữu Hoan, cái đầu bạc phếch của ông cựu nghị trưởng, cựu lang viên Nguyễn Hữu Cử.



Ông Phạm định Hựu nghị viễn Ninh giang, Vĩnh bảo!

Có lẽ hôm nghị viện họp hội đồng, trời mưa tí tách tỏ lòng thương, nhớ những ông nghị không còn được nghe đàn chim sẻ rìu rít ở trên nóc hội quán hội Khai-trí nữa đây.

Tú-Lý

PHONG DAO MÓI

Người ta chạy chọt nghị viễn,
Tốn kém bạc nghìn, chưa kê công lao.
Ở đời ai có dài nào,
Nếu không mất vốn làm sao có lời!

Buồn này lãi lắm, ai ơi,
Vừa danh, vừa lợi, lãi đòi ba bể.
Mỗi năm, Hà-nội đi về
Đi tầu hàng nhất, phồn phè lắm thay!

Chơi giải trí, tiệc no say,
Khi đêm chớp bóng, khi ngày « sám [bang].
May mà trị sự vào ban,
Soi tiền phụ cấp có hàng bạc trăm.

Tú Mô



N.V.U.

Xã-Xe — Bác Lý và bác Ba cứ bầu cho ông ấy vì ông ấy hứa với chúng mình về nhà sẽ dài một bữa cháo tim. Vậy ba người này bầu cho ai?

COP, COP! DẤU-XAO MỸ-THUẬT MỸ-NGHỆ

Việt-Nam Mỹ-Thuật Mỹ-Nghệ Hội có quan

Toàn-Quyền René Robin và quan Thống-sứ Auguste Tholance làm danh-dự Hội-trưởng, lập ra để bảo-vệ mỹ-thuật và mỹ-nghệ Việt-nam, đương sửa sang đến 10 Décembre 1934 mở cuộc đấu xảo lần thứ nhất.

O' tỉnh Vinh-long có ông chủ quận (như ông phủ, ông huyện ngoài Bắc) không biết trả tài « phụ mẫu » thế nào, mà bị dân kiện. Quan Thống-đốc phải về tận nơi điều tra. Lúc đó, ông chủ quận nọ hô to bảo dân :

— « Nào, ai muốn cưỡi cọp thì ra đây ! »

Áy vậy, mà vò số người ra cưỡi cọp ! Ông chủ quận cọp đó bị cưỡi nhiều như vậy đến cong lưng hay sụn sương sống mất thôi. Dẫu sao, ông ta tự nhận là cọp, thì ông còn luân quần bên cái khổ của bọn dân đen làm gì, ông về rừng mà ở có hơn không.

Nghé đâu quan Thống-đốc nghĩ vậy, nên ngài đã đổi ông lên tỉnh Tây-ninh. Tỉnh Tây-ninh lắm rừng rú, mời ông vô đấy cho. Dân chúng tôi chỉ mong ông gặp cọp thật để ông kề lề nỗi lòng.

Tú Lý

Những công-trình tuyệt tác sẽ được thưởng: Bằng (diplômes), Bội-tinh đồng (Médailles de bronze), Bội-tinh bạc (Médaille d'argent).

Hạn gửi, chô nhận đồ đấu-xảo và ngày nào sê kén trọn những đồ dự cuộc đấu-xảo, thì Hội sẽ đăng báo sau.

Y BANG

TUYỆT TRÙNG LẬU, GIANG MAI

Sau khi khỏi bệnh lâu hay giang mai thấy: tiểu tiện vàng đục, vẫn, mờ mắt, ủ tai, rát hít, tóc rụng, thân thể đau mỏi, dùng thuốc này khỏi rút học. (Giá 0\$60 1 ve).

12, Route Sinh-Tu — HANOI

Khí hư

Mắc bệnh Khí hư thấy: cửa mình ra chất nhòn, buồn mồi chân tay, đau mồi thân thể, tiểu tiện vàng, đục, chóng mặt, rúc đầu, đau bụng nồi hòn, kinh không điền v.v., dùng thuốc « Đoạn căn khí hư », thì các bệnh sẽ tiêu tan đi hết. (Giá 1\$00 1 lọ).

202, Maréchal Foch. — VINH: Sinh Huy, 59, Rue de la Gare — LOUANG PRABANG: Havan frères, Rue Mouchot.

thu thương lượng

Nhà Văn

(Tiếp theo)
XVII

Lúc Trâm sức thức dậy thì trời còn mờ mờ tối. Nghĩ đến những việc lúc ban đêm, nàng ngờ ngợ tưởng như xảy ra ở trong một giấc mộng. Một đêm tràn trọc, nửa ngủ, nửa mê làm cho Trâm mệt mỏi, bơ phờ. Nàng nghĩ lại mới biết hôm qua lúc ở buồng Phong về, nàng đã định sáng nay đi thật sớm, còn đi đến ở nhà ai thì nàng không ngần ngại gì : nàng chỉ quên thân có bác hai Xuyên là người đàn bà vẫn thường đến mua hoa quả ở vườn nhà bà Hàn. Trâm cũng không hề nghĩ rằng bác hai Xuyên có nhận cho nàng ở không.

Qua cửa sổ chấn song có chút ánh sáng mờ chiếu vào, nhưng Trâm không biết đó là trời sắp sáng hay là ánh trăng hạ tuần lộc qua lầu mây. Nàng ngồi lắng tai nghe, đợi đồng hồ gỗ chuông. Yên lặng một lúc lâu, rồi xa xa vang vang có tiếng gà gáy.

Như cái bóng, nàng dồn đèn ra hiên lầu đến chỗ vại nước rửa mặt. Tiếng gáo sẽ chạm vào vại, đêm thanh yên lắng đoland với Trâm thành một tiếng vang to làm Trâm giật mình sợ hãi : lúc nàng trốn đi, nàng không muốn một người nào biết.

Khi trở về phòng, Trâm thấy con chó mực cù theo quần quít lấy chân nàng : nàng khó chịu lấy chân hẩy mạnh ra, nhưng con chó rít lên mấy tiếng rồi lại lăn vào, vì nó vẫn quen như mọi ngày khi nó đùa với chủ nó. Nhưng lần này, chủ nó muốn đuổi nó đi xa hẳn, vì không muốn trông thấy nó tỏ tình lưu luyến mình mà thành ra tủi thân.

Trâm lật chiếu lấy gói quần áo, rồi ra nhà ngoài lấy nón và đi thẳng ra cổng không hề quay mặt lại. Ra đến cổng, nàng cúi xuống sờ rứt rèn rồi mở cánh cửa từ từ, vì sợ cánh cửa kêu ken-két. Một luồng gió lạnh lạnh đưa vào mặt nàng, nàng thấy trong người nhẹ nhõm như vừa thoát khỏi một nỗi u uất, nặng nề.

của NHẤT-LINH

Ngoài đường vắng tanh không có một ai. Trời đã hơi sáng hơn, vì mặt trăng vừa ra khỏi vùng mây. Đêm tĩnh nên tiếng giế hai bên bờ cỏ về đường nghe càng to, càng rõ. Chốc chốc luồng gió thoảng qua, lao sao trong rặng tre khô ; những ngọn tre nghiêng ngả như đương vừa thở dài, vừa thi thầm nói truyện. Mặt ao sáng ; dưới những tàu lá súng tròn, bóng tre in ngược hình rung rinh với bóng những ngôi sao lấp lánh tảo mờ.

Thấy có tiếng động ở giậu găng, nàng giật mình nhìn kỹ thì ra con chó mực đương lách giậu chạy ra, rồi cứ đi tung tăng trước mặt Trâm, chốc chốc lại dừng lại và quay đầu nhìn về phía sau. Trâm cúi xuống nhặt những viên gạch con ở đường ném đuổi. Bóng nàng đứng yên, hai tay bỏ thõng, đăm đăm nhìn vào trong vườn, là vì giữa hai chùm nhẫn bóng lù mù đen, nàng thấy

sông để đi tắt lên huyện là chỗ bắc hai Xuyên ở buôn bán.

Bấy giờ trời đã sáng hơn, nên ruộng lúa đã rõ màu xanh tươi như màu cỏ non. Sau rặng tre thưa, con sông Phương lấp loáng giòng nước trắng. Trên chiếc thuyền chài đậu yên bên rặng tre, thấp thoáng có ánh lửa. Một ít khói xanh pho-phát, nhẹ nhàng lan trên mặt sông.

Tự nhiên Trâm bỗng thấy một nỗi buồn vô hạn thấm vào tâm hồn. Nàng ngập ngừng không muốn bước, đứng dừng lại một lúc, rồi quay mặt nhìn với về phía nhà Phong ở. Đang băng khuông nhìn thì có tiếng người hỏi sau lưng :

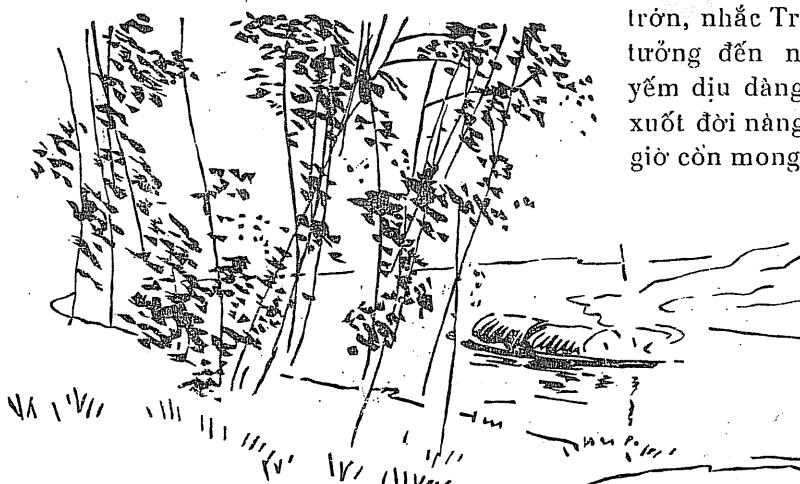
— Cô Trâm đi đâu sớm thế ?

Trâm giật mình quay lại thì gặp mấy người quen ở xóm trên gồng gánh đi chợ sớm. Trâm vội giấu gói áo sau nón, rồi mỉm cười, giọng làm ra vui vẻ lấy tay chỉ liều xuống ruộng, ý muốn bảo mấy người kia rằng nàng đi thăm lúa.

Đợi mấy người quen đi xa rồi, nàng ngồi xuống bờ cỏ, chống tay lên má, hai mắt mờ màng trông về phía nhà Phong mà thở dài, rung rưng nước mắt.

Ngon gió mát buổi sáng nhẹ đưa rung rinh mấy ngọn lúa non, như có tay người vuốt ve mơn trớn, nhắc Trâm bùi ngùi tưởng đến những sự áu yếm dịu dàng mà từ nay xuôi đời nàng không bao giờ còn mong được hưởng nữa.

Bỗng nàng tai đứng dậy, nhíu đôi lông mày có vẻ quay về, rồi trong khi mây



hiện ra bức tường trắng với cái cửa sổ buồng Phong hé mở. Nàng chép miệng một cái, rồi cúi đầu lững thững đi.

Con chó mực đã chạy trở lại rồi đứng ở cổng nhìn theo cho đến khi Trâm đi khuất sau cái miếu ở đầu ngõ.

Khi đi qua một con đường hai bên cây rủ bóng tối om, Trâm sợ hãi vô cùng. Trước mặt, ở trong bóng tối có tiếng người đưa lại, mỗi lúc mỗi gần. May vì gấp chỗ tối, nên không ai nhận được mặt Trâm.

Ra khỏi làng, Trâm men theo bờ

giọt nước mắt nhớ Phong cứ từ từ chảy trên má, nàng vừa đi vừa thầm nhủ nàng :

— Nghĩ làm gì nữa, còn nghĩ làm gì đến con người tệ bạc ấy nữa.

XVIII

Biết tin Trâm trốn đi, Phong phải hoàn việc lên Hanoi độ năm, sáu hôm, vì sợ đi cùng một ngày, thiên hạ dị nghị.

Trưa hôm ấy, Phong sang bên nhà bà Hàn dò xét tinh hình. Chàng không thấy cái gì đối khác, từ bà Hàn cho đến Nhung, Nga, người nào

về mặt cũng như thường, trò truyện vui vẻ như mọi ngày hình như không có việc gì xảy ra cả. Bấy giờ, Phong mới biết những lời Trâm nói trong thư là đúng. Trâm ở đây như cái gai trước mắt thì khi đi còn ai là người nhớ tiếc.

Chàng sang buồng bên thấy Viễn đang đứng cho chim ăn. Chàng hỏi :

— Trâm nó trốn đi bao giờ thế ?

Viễn làm ra bộ không lưu tâm đến việc đó, trả lời qua loa :

— Tôi cũng chẳng hiểu. Chắc là nó đi từ hôm qua.

Phong nói :

— Đè nó trốn đi như thế mang tiếng chết.

— Anh tưởng nó trốn đi sao ? May mắn nó đi đấy chứ.

— À ra thế.

Thật ra, Phong đã biết là Trâm bị đuổi rồi, nhưng chàng muốn dò xem Viễn đối với việc này ra sao. Chàng nói tiếp :

— May dã nói truyện về Trâm cho tôi biết. Nhưng như ý tôi thì đâu thế nào thì thế, đuổi nó đi trong lúc này cũng hơi tội nghiệp.

— Nhưng anh biết đâu là nó đã khô sở. Anh đã chắc đâu nó đi một mình.

Viễn nhìn Phong dò ý :

— Thế nào chàng có người đi theo nó.

Là vì Viễn ngờ cho Phong và muốn dò xem người đi theo nó có phải là Phong không ?

Phong nói :

— Chú biết đâu là nó không đi một mình. Biết đâu cái thằng khốn nạn kia sợ lụy đến thân không bỏ mặc nó, mà nếu nó liều mình thì trách nhiệm đó ở ai ?

Phong nói câu ấy có ý ám chỉ Viễn, nhưng Viễn vẻ mặt vẫn như thường, đương loay hoay bẽ bàng con cháu-cháu và huýt sáo gọi con chim họa-mi đến mồ. Một lúc sau, Viễn mới trả lời câu của Phong :

— Nó đi một mình hay hai mình thì chưa rõ, vì hiện giờ cũng chưa biết là nó đi đâu. Nhưng chỉ ở quanh quẩn đây thôi, rồi sau thế nào cũng biết.

Rồi Viễn lại nói tiếp để cho xong câu truyện :

— Vả lại việc này là tùy mợ, tôi cũng không biết đâu mà bàn bạc.

Vừa nói đến đây thì Nhung sang hỏi Phong đột ngột :

— Anh Phong chưa đi sao ?

Câu hỏi của Nhung làm Phong ngượng nghịu, chàng cảm thấy mọi

PHÒNG THĂM BỆNH

BÁC SỸ: NGUYỄN-HẢI

6, RUE COLOMB, 6 (góc ngõ Nam - Ng) Télephone 410

TIẾP KHÁCH

Sáng từ 8 giờ đến 11 giờ

Chiều từ 3 giờ đến 5 giờ

CÓ ĐI THĂM BỆNH NGOÀI PHỐ

THUỐC LẨU HỒNG-KHÈ

Bệnh lậu mới mắc phải, hoặc bệnh đã lậu chữa không rút nọc, mỗi khi uống rượu, thức đêm, trong người nóng nảy, lại thấy trong nước tiểu có vân, uống thuốc này đều khỏi rút nọc. Thuốc đã màu khói, lại không công phạt, nên được anh em chí em đồng bào tin-dùng mỗi ngày thêm đông; cả người Tây, người tàu cũng nhiều người uống thuốc này được rút nọc, công nhận rằng không thuốc nào hay bằng thuốc lậu Hồng-Khè. Giá 0\$60 một ống. Bệnh giang-mai, bệnh hạch lén soái, nóng rét, đau xung, rất thịt, rắc đầu, nổi mề-day, ra mào gà, hoa-khế, phá lở khớp người, uống một ống thuốc là kiết-hiệu, không hại sinh-đục. Cũng 0\$60 một ống. Xin mời quý bộ lại hoặc viết thư về, lập tức có thuốc gửi nhà giày-thép đến tận nơi.

HỒNG-KHÈ DƯỢC-PHÒNG. 88, Route de Hué (số cửa chợ Hôm) Hanoi — Télephone 755

ĐẠI-LÝ HỒNG-KHÈ M. Diric, 73, Belgique, Haiphong — Ich-sinh-Đường, 190, phố Khách, Nam-dinh — Xuân-Hải, 5, Rue Lạc-son, Sơn-tây — Phúc-Long, 12, Cordonnier, Hải-đường — Bát-Tiên, Maréchal Foch, Vinh-Bát-Tiên, Paul Bert, Hué — Bát-Tiên, Tourane Marché — Rue Marché, Nha-trang — Đức-Thắng, 148, Albert 1st Dakao; Saigon — Có đặt đại-lý khắp ba Kỳ — Ai muốn nhận làm đại-lý xin viết thư về thương-lượng.

người trong nhà nghĩ ngò chặng xui
Trâm trốn đi để rồi cũng đi với
Trâm. Chàng nói dùa để che sự
ngượng ngùng:

— Bây giờ thì tôi lại không đi
nữa. Nghĩa là độ năm, sáu hôm nữa
tôi mới đi.

Nhung cười:

— Phải, không lẽ cô học trò vừa
đi, ông thầy cũng lại đi nốt.

Phong cau mặt đáp:

— Ông thầy dạy có một cô học
trò mà không nên thân thì ông thầy
cũng nên đi cho rảnh.

Nhung nói chừa

sợ Phong giận:

— Thầy dạy chữ,
chứ dạy thế nào
được tính nết.

Hồi nàng nói tiếp:

— Kẽ cũng thương
hở, nhưng mà
chính nó lại làm
hở nó chứ ai làm.



Phong biết là nếu bỏ đi thì ai cũng
cho là chàng theo Trâm. Sau chàng
nhưng được một cách tiện, liền hỏi
Viễn:

— Mai chú lên Hanoi chơi nhé, và
cùng đi với tôi cho vui.

Viễn không muốn gì hơn, liền
nhận lời ngay.

Thế là Phong không còn sợ ngờ
vực gì nữa. Chàng thấy nhẹ nhõm
trong người, ra đứng ngoài hiên
nhìn cảnh vườn nắng. Chàng vui vẻ
vì sắp đi thoát khỏi một nơi không
khí nặng nề, sắp xa hẳn những cảnh
vật nó luôn luôn nhắc chàng nhớ
đến những kỷ-niệm đau buồn.

Mấy đám mây trắng trời trên
trời xanh vụt gọi chàng nhớ đến
những sự phiêu-lưu, những cảnh
biệt-ly chia rẽ. Chàng thở dài, buột
mồm lầm bầm:

— Không biết bây giờ Trâm ở
đâu và đương lâm gi?

Nghĩ thế, song chàng lại chép
miệng, lắc đầu muốn quên, quên
hắn đi.

XIX

Lúc Phong ở lớp học ra mới vào
quảng 10 giờ sáng. Chàng không
biết dùng thi giờ làm gì, lững thững

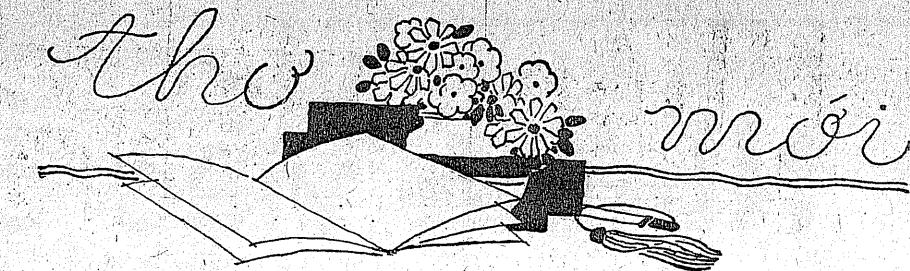
từ trường Cao-dâng qua phố Tràng
tiền rồi men theo bờ hồ nhìn ngang
ngửa có cái thú nhẹ nhàng của
người đi chơi phiếm.

Gió lạnh, nhưng trời nắng to,
Phong vừa đi vừa tim những chỗ
có ánh nắng, thấy người khoan
khoái trong bộ quần áo dạ ấm áp.

Chốc chốc lại đi ngược lại phía
chàng một vài tiều-thư trơi tản.
Trời trong sáng, trong lòng Phong
lại vui vẻ, nên Phong trông cô nào
cũng xinh đẹp, cô nào cũng nhìn

chàng như đương cùng chia sẻ cái
vui không duyên cớ của
chàng lúc đó.

Thoáng có cái ô-tô màu
xanh trông quen quen đi
qua, chàng chú ý nhìn tho.
Trong xe, chàng thấy rõ bà
Án-Nam ngồi với Liên,



CHIỀU HÔM QUÀ...

Chiều hôm qua, dạo bước bên hồ,
Đang băng khuất tim một vần thơ,
Tôi bỗng gặp ba cô thiếu-nữ,
Lán tóc huyền theo gió phất pho.

Vì chung tôi là giống da tinh,

Mà ba cô đó cực kỳ xinh,

Tôi bèn hái ba bông hồng tía

Soi dài trên mặt nước rung rinh.

Rồi tôi mê mải, đắm say lòng,

Tươi cười bước lại dưới gốc thông

Lá noi ba cô cùng nhau đứng,

Tặng mỗi cô em một bó hồng.

Điều dâng, tôi nói: « Hồi ba nàng,

« Vì đâu mắt ngọc ánh mơ màng ?

« Vì đâu tặc dạ nhường tê tái

« Voi bể lòng nhường sóng mang mang ?

« Phải chàng thiếu nữ thấy gió chiều

« Ve vuốt lái sóng tóc yêu kiều,

« Tưởng ngón tay tình quản mòn-tròn ?

« Có phải chàng là các cô yêu ?

Ba cô thiếu-nữ, mieng mềm cười,

Đồng thanh thỏ thề trả lời tôi :

« Chính vì yêu, chúng em ngày ngát,

« Hồi tình quản của chúng em oi !

« Chúng em đây khi đã yêu ai,

« Thị người mây-nước phải miết mãi

« Trong vòng ẩn-á không bờ bến

« Và lòng say đắm, say vui hoài.

« Mà tình quản hối, có hay chàng

« Tim chúng em rung động vì chàng ?

« Chúng em yêu anh chàng thi-si,

« Giàu sang, phú quý, chàng bao màng »

Tôi lặng yên đứng ngắm ba cô,

Mỗi xinh tươi với mắt mơ hồ,

Với tấm thân dịu dàng, tha thướt

Như ba cây liễu đứng bên hồ.

Một cô uyển chuyển lại bảo tôi :

« Hồi tình quản của chúng em oi !

« Em là Ngày Xanh, là Tuổi Trẻ,

« Là mùa xuân chóp-lói của Người.

Rồi ba cô thiếu-nữ lả loi

Cầm tay nhau nhảy múa quanh tôi,

Yêu điệu, em đầm như đàn bướm

Uyển chuyển bay trong bóng thông tươi.

Chiều hôm qua, dạo bước bên hồ,

Đang băng khuất tim một vần thơ,

Tôi bỗng gặp ba cô thiếu-nữ,

Lán tóc huyền theo gió phất pho.

Vì thế cho nên tự chiều qua,

Lúc nào tôi cũng mải mê ca.

Là vì tinh quản, tinh hồn ngơ ngẩn,

Như đùi húi hơi gió ngâm nga.

Phạm-huy-Thông

nhiều tinh lụa vàng và thắt lưng
hoa-lý của mấy người con gái bán
lụa diễn ra một quang cảnh vui
tươi lạ thường.

Bỗng Phong đứng lặng, đắm đẵn
nhìn theo một người con gái mặc áo
nâu cũ di bên cạnh một người đàn
bà nhà quê. Phong trông sau lưng
và giáng đi người con gái thấy quen
quen, và hơi giống Trâm. Như cái
máy, chàng bước theo luôn.

(Còn nữa)

Nhất-Linh

ĐÃ XUẤT BẢN: Le Français N° 2 ou les Fautes de français expliquées

IN RẤT ĐẸP, BÌA HAI MÙI, GIÁ BÁN 0\$20. BÁN GỒM VỚI LE FRANÇAIS N° 1 0\$35

NÊN CHÚ Ý: Các ngài mua đồng niên báo

Ami de la Jeunesse Studieuse

sẽ được biểu không quyền sách do. Giá đồng niên: 1\$80.

Báo quán: 12, Beauchamp, 12 - Hanoi

(Nhớ dính thêm 0\$05 tem để gửi quyền sách Le FRANÇAIS N° 2 ou les FAUTES de FRANÇAIS EXPLIQUÉES)

DAI-IBÔ-THU YẾT

Chuyên-trị đàn bà, con gái kinh-huyết không đều, khí
sớm, khí chậm, kinh huyết bí tắc không ra, hay đau
bung, kinh huyết ra không trơn tru, tim đập thành
hòn, bỗng ra nhiều quá; khí hư ra nhiều chất trắng,
đau bụng, rít xương, nằm ngủ không yên, quá
trưa hấp sốt, ra lâm bồ hôi, ăn ít, vắng đầu, chóng
mặt, hay mờ, thần thè cõm yếu, đau trong dạ-con
(nhà con) lâu năm không đỡ, hoặc bị tiêu-sản luôn.

Mỗi hộp giá 1\$00

Hỏi tại: M. NGUYỄN-XUÂN-DƯƠNG vien thuốc Lạc-Long
Số 1, Phố Hàng Ngang, Hanoi.

Những việc chính cần biết trong tuần lễ

TIN TRONG NUỐC

Viện Dân-biểu Bắc-kỳ khai mạc

Hanoi.— Khai mạc từ thứ bảy, 20 Octobre, viện Dân-biểu Bắc-kỳ đã bao xong viện trưởng, phó viện trưởng và ban trị sự như sau này :

Viện trưởng : Ông Phạm huy Lực : 59 phiếu, trúng cử.

(Ô. Vũ văn An 50 phiếu.)

Phó viện trưởng : O. Vũ văn An : 61 phiếu, trúng cử.

(Ô. Ng. v. Thịnh 50 phiếu.)

Ban trị-sự : Các ông : Lê Thăng (thư ký) Vũ đức Hinh (phó thư ký) Ng. v. Bùi, Ng. v. Tú và Vũ định Hiên.

Ủy-ban thường-trực : — O. O. Đỗ thúc Phách, Phan tất Tạo.

Ủy viên dự Đại-hội-nghị : — O. O. Ng. v. Vĩnh, Vũ v. An, Trần Ký.

Ủy-viên dự-khuynhết : — Ng. v. Luận, Quản trọng Tiến, Phạm hữu Ninh.

Viện Dân-biểu Trung-kỳ

Huế.— Bữa 16 Octobre, viện dân-biểu Trung-kỳ cũng đã bao xong ban trị-sự :

Nghị-trưởng : Ông Hà Đăng : 26 phiếu được tái cử viện-trưởng.

(Ông Phạm-v-Quảng 17 phiếu)

Phó-nghị-trưởng : — O. Đặng cao Đề : 27 phiếu, trúng cử.

(Ô. Bùi huy Tin : 15 phiếu.)

Thư-ký : Ông Phạm v. Quảng (được tái cử).

Phó thư-ký : Ông Vũ công Hòa.

Hội-viên ban thường-trực : — O. Ng. q. Túy (được tái cử).

Ủy-viên dự Đại hội ughị : — O. O. Nguyễn thanh Cảnh, Quang Cự.

Ủy viên dự khuynhết : — Vũ đ. Thụy, Lê viết Lợi.

Cố vấn : — O. O. Lê thành Cảnh, Hoằng Kiêm, Ng. khắc Thành.

Ban trị-sự mới của hội đồng quản hạt Nam-kỳ

Ông Mathieu được tái cử làm chủ-tịch.

Ông Labasthe, phó chủ-tịch.

Phó chủ-tịch người Nam: ông Nguyễn phan Long

Thư-ký: các ông Courtinat và Khái.

Nhưng ông sau này được cử đi dự Đại hội nghị :

(Người Pháp) Các ông De Lachevrotière, Labasthe, Mathieu.

(Người Nam) Các ông Lan, Chiêu, Liêng.

Đặt ra thuế lợi tức và giảm thuế điện-thô

Saigon — Kỳ Hội đồng quản hạt vừa rồi, quan Thống đốc Nam-kỳ ngỏ ý định bắt đầu từ năm 1935 sẽ hạ thuế thân xuống 5p. Người Tàu được giảm 10%; sẽ đặt thuế đánh vào lợi tức của người Pháp và tùy theo nhiều ít mà đánh từ 150 đến 15%, đánh vào của người Nam từ 150 đến 10%.

Việc giảm 10% về thuế thân

Quan Thống sứ Bắc-kỳ nói cho nhân dân biết rằng tình hình tài chính hiện thời không thể để cho chính phủ B.K. hứa sau này sẽ cứ giảm 10% về thuế thân của người bản xứ.

Định công Niết bị sáu tháng tù vì phản kháng các nhà chuyên trách

Bắc-ninh — Nguyên khi Niết và Nùng bị viên lục sự và viên chánh tông vây bắt ở xã Cồ-giang rồi giải về huyện Gia-lâm, đến nửa đường, Niết và Nùng đánh lại

viên chánh tông và viên lục sự để chạy thoát thân, nhưng lại bị bắt được.

Hôm 12.10, tòa Nam án đã phạt Đ.C. Niết 6 tháng tù và Vũ-x-Nùng 3 tháng.

Số vàng mò đúc ở Thanh-hóa

tri giá sáu vạn

Thanh-hóa — Công việc mò vàng ở làng Hải-nhuận đã kết liễu. Số vàng thu được tất cả là 99 nén với một phần tư nén, trị giá sáu vạn bạc, và hơn 200 nén bạc.

Quan Tổng đốc Thanh-hóa Nguyễn bá Trác định xin dùng số tiền lớn đó lập một quỹ cứu tế để trợ cấp cho những người bị nạn bão, lụt. Nếu không được thế, Ngài cũng xin lấy một vạn cho dân Thanh-hóa.

Truyền đơn và cờ đỏ

Cao-bằng — Sau nhiều cuộc bắt bớ về cuộc giải truyền đơn và cờ đỏ, tỉnh Cao-bằng đã được tạm yên, thi nay người ta lại thấy giấy và cờ đỏ rải rác trong các phố ở Tỉnh-túc.

Sự náo nhiệt ở thành phố giảm bớt, nhiều nhà buôn đóng cửa.

Nhiều người tinh nghịch đã bị bắt. Xét ra trong vụ truyền đơn này có nhiều học sinh dung vào.

Hội Vạn-Quốc Tiết-Kiệm

Hội tư bản dưới quyền kiểm soát của quận Toàn-quyền Đông-pháp

Vốn của hội đã nộp đủ cả rồi là: 1.000.000 lợng bạc Thượng-Hải và 8.000.000 quan tiền Pháp

Xô SỐ HỘI VỐN CHO PHIẾU TIẾT-KIẾM

Ngày 28 Septembre 1934

Chủ tọa : Ông Brandela, Tổng-Lý nhà Đông-Pháp Ngân-Hàng ở tại Saigon

Dự kiến: Các ông Phạm-quang-Tâm, ông Nguyễn-văn-Thinh và có quan Thanh-Tra đương quyền kiểm soát của các hội tư bản Nam-kỳ và Kiêm-Biên chứng kiến.

Phiếu số	Cách thức số 2 — Bộ số 661 đã xổ trúng	
661	Ông Etienne Girard, 34 đường Harmand ở Haiphong	\$ 1.000,00
7797	— Peanchea ở Kratié	1.000,00
3793	— Trương Chi ở Faifoo	500,00
1347	— Trần văn Tho ở Giadinhh	500,00
5420	— Nguyễn duy An ở Sadec	250,00
15642	— Nguyễn văn Lang ở Socstrang	250,00
732		
	Cách thức số 3 — Bộ số 1558 đã xổ trúng	
	Ông Đoàn văn Sang ở Travinh	\$ 250,00
189	Xô số chia tiền lời	
	Số tiền chia là: 427\$50	
217	Ông Nguyễn văn Rót ở Cholon	53,44
235	— Lương văn Hào, 32 phố hàng Gia ở Hanoi	53,44
240	— Đặng dinh Chân ở Haiphong	53,44
273	— Đinh Xuân ở Vinh	53,44
292	— Huỳnh Tai ở Xuân Lộc	53,44
300	— Đỗ văn Thảo, 63 đường hàng Than Hanoi	53,44
312	— Phiếu vò danh ở Saigon	53,44
	— Phạm văn Liêu ở Saigon	53,44
14213A	Xô số hối vốn gấp bộ cho hạng phiếu số 5	
	Ông Huỳnh văn Học ở Cai-lau-Thuong	1.000,00
8021	Xô số hối nguyên vốn cho hạng phiếu số 5	
	Bộ số 1292 đã xổ trúng	
5961A	Ông Georges Vidal ở Tourane	1.000,00
3712A	— Lâm Đao ở Socstrang	500,00
1332A	— Lê đức Thái ở Phủ Từ Sơn — Bacninh	200,00
	— Trần văn Lương ở Thủduc	200,00
10891A	Xô số miễn góp — Bộ số 660 đã xổ trúng	
12155A	Ông Văn công Đinh ở Cholon	500,00
8988A	— Quac Cư ở Bình Định	500,00
11408A	— Lê ngọc Thành ở Giadinhh	200,00
11379A	— Đặng văn Phúc ở Langson	200,00
	— Đinh Ban ở Faifoo	200,00
	Phiếu số 461 — 1.000\$00 — không góp tiền tháng	

Số tiền hoàn vốn gấp bộ cho hạng phiếu số 5 về tháng Octobre định là: 5.000\$00

Kỳ xô số sau nhằm vào ngày thứ hai 29 octobre 1934

Bắt được đảng viên cộng sản ở Châu-đốc và 10 đảng viên ở Long-xuyên

Saigon — Vừa rồi, các nhà chuyên trách bắt được chừng mươi tay cộng sản ở miền chợ Mới và tịch thu được máy in, báo chí, truyền đơn và sách cộng sản.

Ở Châu-đốc cũng có bốn tay cộng sản bị bắt và báo chí cộng sản bị tịch thu.

Báo mới

Bản báo được tin « Báo thương mại » sẽ xuất bản vào ngày 28-10-34 tại Hanoi (tòa-soạn 14 rue du Taksou).

Báo xuất bản mỗi tháng 2 kỳ, theo thể lệ tạp chí.

Xin giới thiệu bạn đồng nghiệp mới cùng độc giả P. H.

TIN PHÁP

Sau vụ hành thích vua Yougoslavie và Tổng trưởng Barthou

Paris, 10.10. — Ông Henriot, nghị viên hạt Gironde xin chất vấn chính phủ về việc « lưu tại chức quan Tổng trưởng bộ ngoại giao, nội vụ và trưởng tri một số người để trừ tệ trong các ty hành chính và cảnh sát.

Ông giám đốc nha Liêm phòng Berthoin và quan quản trưởng quận Bouche-de-Rhône bị huyền chức.

Nội các thay đổi

Ông Sarraut, Tổng trưởng bộ Nội-vụ đã từ chức.

Ông Cheron đã từ chức tổng trưởng bộ Tu-pháp, ông Lemery kế quản.

Ông Louis Rollin được cử làm tổng trưởng bộ Thuộc địa. Ông thuộc đảng trung庸 Cộng-hòa và đã từng giữ chức tổng trưởng trong nội các Tardieu và nội các Laval.

Chức tổng trưởng bộ Ngoại giao, Thủ tướng Doumergue đề cử ông Pierre La val

Ông Poincaré ta thế

Paris 15.10. — Ông Poincaré đã tạ thế hồi ba giờ sáng.

Ông làm đại biểu cho hạt Meuse ta thường nghị viện trong hai mươi năm liền, được các bạn đồng viện, bất luận là thuộc đảng phái nào, đều kính phục ông.

Đối cái tang này, cả nước Pháp và nhất là Thượng nghị viện rất buồn rầu.

CINÉMA PALACE

Le Meilleur Spectacle de Hanoi

TUẦN LỄ NÀY

Chiếu tích:

LA GRANDE CAGE

Một cuốn phim rất hay, rất lẹ do ANITA PAGE và CLYDE BEATTY sắm vai chính. Trong phim có cảnh 40 con thú dữ vira sur từ và hô túc khí nhảy vồ người trong dung minh ghê sợ. Chỉ còn chiếu đến thứ ba 30 Octobre nữa là hết.

CINÉMA OLYMPIA

Những luoi có chiếu Matinée: Thứ năm 2 giờ và 17 giờ 45; Thứ bảy từ 17 giờ 45; Chủ nhật 2 giờ và 17 giờ.

Từ thứ sáu 26 Oct. đến thứ năm 1^{er} Nov. 1934

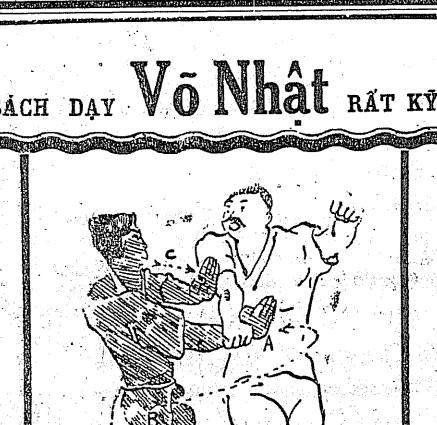
Chiếu phim:

Le Roi des Palaces

Một phim vừa vui vừa cảm động — Dàn cảnh là ông Carmine Gallone đóng theo vở của Harry Kirlemaclers do các tài tử: Jules Berry, Betty Stoevelfeld - Simone Simon và Dramen hợp diễn — Xin chờ bỏ qua.

Rạp Palace sắp chiếu một phim rất lè:

L'HOMME INVISIBLE



Ai học láy cung giỏi ngay
Vì bằng quốc-ngữ và nhiều hình vẽ rõ.
Giày ngót trăm trang giá 5 hào (C^re rembo) là
0\$85) Thơ, mandat gửi cho nhà xuất-bản
“NHẬT-NAM THU-QUÂN - HANOI”

NGỌN LỬA MA-TROI

NGƯỜI Pháp « chẳng bao giờ hiều người Nam được ». Tôi quyết rằng thế. Cứ xem câu truyền rất soáng của tôi sau này cũng đủ rõ :

Bấy giờ tôi còn học tại trường Bưởi, vào năm thứ nhất, thứ nhì hay thứ ba gì đó. Nhưng năm nào thi năm, tôi chỉ xin các độc-giả biết cho rằng hồi đó, tuy tôi là một cậu học trò Cao-dâng tiểu học, mà về sau môn hóa học, đối với những vị sinh-viên Cao-dâng tôi, tôi có thể tự-phụ rằng, nếu chẳng giỏi hơn nhiều, tôi cũng hơn họ một tí.

Ngay từ độ ấy, tôi đã nghiêm cái chương-trình hóa học của nhà nước không thích hợp với học trò An-nam minh rồi. Nên tôi có thảo ra một bản riêng để theo đó làm sách. Nhưng trước khi viết tắt phải thí nghiệm ! Mà tôi lại là lưu học-sinh thi thí-nghiệm ở đâu ? Xin phép ông đốc vào làm trong phòng thí-nghiệm của nhà trường, lẽ tất nhiên là không được, một là vì thấy tôi bé choắt bằng hai ngón tay, ông sẽ khinh tôi là một thằng học trò quèn mà không cho, hai là vì từ hồi Âu-chiến, hai tiếng hóa-học nghe nó ghê gớm lắm : ông tất sọ tôi pha nhầm pha nhí, lỡ cả trường lẫn mấy nghìn học-sinh nô lén mày thì nguy. Xin như thế đã chẳng được lại mang tiếng là anh học trò « lợ » thi thà đừng xin. Tôi liền yên ủi tôi bằng một cách khác, là thí-nghiệm ngay trên giường ; các thuốc men, tôi đều để sẵn vào một cái hộp giấu kín dưới nệm, hay trong chăn, trong gối.

Thế là cứ tối tối, rửa mặt mũi xong, tôi leo phắt lên giường, nằm im thin-thít để tỏ cho các viên coi biết rằng tôi là một cậu học trò rất trọng giấc ngủ, nhất là rất trọng qui tắc nhà trường. Nhưng độ một, hai giờ, sau hồi trống giục chúng tôi phải lên giường cả đi, không được chạy rộn lên nữa, tôi bèn giở mình lại, nằm xắp xuống, ngửng đầu lên, để chăn hé ra cho ánh sáng đèn vào, rồi thò tay lấy thuốc, nghịch.

Nghịch như vậy cũng nguy hiểm thực, nhưng nhò tròn, « phòng thí-nghiệm » của tôi và tôi vẫn được yên vò cùng...

Một hôm học đến chất lân-tinh, « phosphore », muốn cho cái giờ hóa-học được có hậu, vì giáo-sư chúng tôi nhẹ lúc trống tan, ném mấy miếng giềng trắng xuồng nước (về sau tôi mới hỏi được) đó là chất phosphore de calcium; không có trong chương-trình

cao-dâng tiểu học. Tức thì một đám bong bóng đua nhau nổ lên. Cứ mỗi một cái bọt nổ ra mặt nước, nước lại nổ ra một tiếng rất kín đáo và biến thành một ngọn lửa. Mỗi một tiếng nổ lại bắn lên không-trung một cái vong khói trắng muốt. Vòng khói cứ rung rinh bay tỏa to mãi ra, trông rất ngoạn mục. Tôi vốn thích những cái kỳ-khôi, nên thấy vậy, tôi cảm quá. Thế là từ đó, tôi sinh ra nghĩ ngợi. Tôi nghĩ : nếu trong sách của tôi mà có nói tới chất này thì còn gì hay bằng. Nhưng sách tôi làm là một cuốn sách dạy hóa học không theo lề lối cũ, nghĩa là học toàn về những chất mà « người nước tôi » trông thấy hằng ngày. Vậy làm thế nào cho nầy ra ngọn lửa, nầy ra ngọn lửa, nầy ra tiếng kêu kia ?

Về môn hóa học, lúc đó tôi đã tạm biết, vậy tôi chỉ tra mấy cuốn sách giày sự của thư-viện nhà trường là ra ngay. Sách nói rằng : thứ bong bóng kia là bong bóng một thứ khí gọi là Phosphure d'hydrogène. Thứ khí này hễ chạm khì giờ là cháy liền. Muốn chế thứ khí ấy thì ném Phosphure de calcium vào nước lã, hoặc nấu lân-tinh với Potasse, hoặc nấu Phosphure de cuivre với Cyanure de Potassium, vàn vàn... Nói tóm lại, nếu các ngài muôn chế cái hơi thành hễ bỗng là cháy ấy thì ngoài những thứ bầu và thứ ống thủy tinh kỳ khôi, các ngài còn phải mua những vị thuốc rất nguy hiểm, rất độc mà chẳng hiệu thuốc nào cả gan giám bán cho các ngài cả.

Học hóa-học theo sách, các ngài sẽ gặp những sự ngăn trở đó. Tôi đã nói, tôi cố phá cái lối ấy đi, cho nên mới sinh ra lâm-truyện. Vậy tôi xin nói tiếp : tôi nghĩ mãi, nghĩ mãi, bỗng nảy ra một ý kiến. Tôi thường thấy bánh pháo xiết của trẻ con chơi mà lầm người vẫn cho là trong đó có lân-tinh đỏ (phosphore rouge). Tôi cũng vẫn a dua họ mà cho nó là thế, nên không để ý đến. Nhưng từ khi nghĩ tôi ngọn lửa ma-troi, vì trong xương, trong óc có lân-tinh. Khi người hoặc các súc vật chết đi, lâu ngày lân-tinh thành ra khí (phosphure d'hydrogène), theo khe đất nhoi lên, cùng với thứ khác rồi gấp khì trời, đám khì ấy cháy lên thành ngọn dài gọi là ma-troi, hoặc thành đám lè tè mặt đất, gọi là ông đồng, thì tôi sinh nghi, nhò mua cho được vài ba bánh về xem thì té ra nó là lân-tinh trắng mà chủ Tàu hay chủ Áng-lê đem pha thuốc dỗ vào để dê nhập cảng (lân-tinh đó không độc, lân-tinh trắng ăn phải thì chết, cho nên pháo xiết rất độc).

Biết thế, ngay tối hôm ấy, đợi anh em và viên coi ngủ kỹ rồi, tôi mới dậy, ngâm pháo xiết nát ra thành bùn. Tôi lấy vôi, sà-phòng và nước trè đặc trộn hau lốn cả vào. Bấy nhiêu vị hòa vào một cái chén con. Tôi chùm kín chǎn lên, chờ. Thì quả nhiên, tôi tính đã đúng lắm : Chỉ độ nửa giờ sau, một cái bong bóng phồng lên, vỡ ra một tiếng nổ và một ngọn lửa. Từ đó, lửa cứ ngon nở tắt, lại ngon kia lên.

Nhưng cái mùi nó xông lên như hơi tối, hôi hùng cả chǎn, không thể ngủ lâu được, tôi phải nhảy xuống giường, lấy một tờ báo cũ giải xuống gầm rồi nằm phục gọn thon-lồn lên trên, trước mặt đê cái chén.

Gầm giường thoáng, mùi hôi dễ ngửi hơn là ở trong chǎn. Tôi mê quá nên cứ nằm dưới gầm mà nhìn những ngọn lửa nhấp nhô, mãi không biết chán.

Sau mỗi chán, tôi chui ra, với lèn giường lấy gối xuống đê tỳ, thì nằm chưa ấm chỗ, tôi đã thấy một cái bóng đèn lù lù ngay dằng sau tôi : ông đốc ! Tôi hốt hoảng, kéo gối dậy lên trên chén pháo xiết rồi ngồi đợi người ra đó, không biết làm thế nào nữa. Mãi tôi khi ông đứng lên chép cái bảng tên gián trên đầu giường, tôi mới hoàn hồn lại. Tôi lóp ngóp chui ra định kêu nài ông, thì ông quay lưng lảng lảng đi, không thấy một tiếng động. Té ra ông ta đi giày cap-su.

Thế là bữa sau, chủ nhật, tôi bị phạt không được ra ngoài, mà bị phạt về cái tội : « Đã ngủ dưới gầm giường. »

Bị phạt lần ấy là lần đầu, tôi rất thận. Ngồi bó cảng trong trường, tôi tiếc thầm rằng :

— Giả thầy giáo dạy hóa học tôi mà làm đốc trường, thì phen này, tên tôi sẽ được truyỀn tụng, như tên ông Gingembre, người phát minh ra phosphure d'hydrogène hay tên ông Paul Thénard, người đã phân tích được cái hơi ấy, chứ có đâu đến nỗi phải liệt vào « sổ đoạn trường ! »

Trong khi chịu phạt, tôi thấy ông đốc vào nolinho, nói to gì với viên coi lớp chẳng biết, nhưng có lẽ nói về truyện tôi ngủ gầm giường, vì tôi thấy cả hai người đều nhìn tôi. Rồi ông ra, vừa lắc đầu, vừa nhún vai, nói :

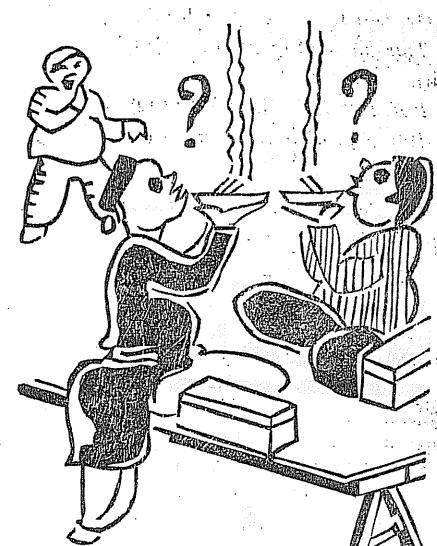
— Tâm tình người annam khó hiểu thật !

Chàng thứ XIII

Từ số đầu tháng này, báo Phong-Hóa in tại nhà in Tân-Dân Hanoi. Cơ do đủ thấy nhà in Tân-Dân in đẹp là nhường nào.

(Lời cáo-bạch của Tân-Dân).

MỜI THẦY VÀO QUÁN
CÓ NGƯỜI MUỐN
XEM MỘT
QUẾ



ĐÃ CÓ BẢN

GIÒNG NƯỚC NGƯỢC

ĐẸP

GÁNH HÀNG HOA

MỘT CÁCH LÀM CHO NGƯỜI MẠNH KHỎE LUÔN

Ăn uống ngon miệng dễ tiêu, biết đói, tức là trong người mạnh khỏe, vô bệnh. Năm mới các ngài thấy trong mình ăn không tiêu, hay là nôn ợ, đầy hơi, đau tức, đau bụng ; các ngài nên mua ngay một lô Gastrot 0\$40 ở hiệu thuốc tây VŨ-ĐỒ-THỊN pha uống một cốc là khỏi ngay. Thuốc này mới phát minh, hợp với phủ tang người Annam, rất bồ cho bộ tiêu hóa, chữa được nhiều người khỏi bệnh dạ dày và đau bụng kinh niên.

HÀ-THÀNH, 16, HÀNG DA

TÀI-XUYÊN may áo quí bà, quí nuroong.

Nghề thêu, thêu khéo là thường.

Có nhà họa sĩ Cát-Tường trông nom.

Gần xa náo nức tiếng đồn....

COMPTOIR DE PETITES INDUSTRIES

TAI-XUYÊN

là hiệu may và thêu kiêm các lối họp thời do

Mme LÊ-VŨ-THÁI chủ trương và ông NGUYỄN-

CÁT - TƯỜNG, vẽ giúp các kiểu

HOI CHỢ NAM NAY

Làm quảng-cáo mà không tìm đến những nhà chuyên-môn, thì không còn gì vô-ích báng.

Muốn được như ý về mọi phương-diện xin mời lại phòng Comptoir de Publicité Artistique thương-lượng.

M. NGUYỄN TRỌNG TRAC

BUREAU DU PHONG - HÓA

NÊN BIẾT PHÁP-LUẬT

Nhiều việc phải mất lâm tiền mà vẫn hỏng là tại không biết làm, hoặc bị lừa, hoặc vì việc mình không có lý cúng mà người ta không chịu nói thật cho mình biết trước. Khi có việc, nên đến bàn trước với ông TRẦN - ĐÌNH - TRÚC Luật-khoa Cử-nhanh, một nhà chuyên môn về pháp luật đã lâu năm.

Số 5, hàng Gia cù. Rue des Cuir, Hanoi (CẠNH BÃI CHỢ HÀNG GIA CÙ)

BUỔI TỐI CŨNG TIẾP TỪ 8 ĐẾN 9 GIỜ

Phong - Hóa Tuần báo

MUA BÁO KÈM TỪ 1 VÀ 15, VÀ PHẢI TRẢ TIỀN TRƯỚC NGÂN PHIẾU XIN GỬI VỀ: M. Ng. trưởng-Tam Directeur du P.H.

TÒA SOẠN VÀ TRỊ-SỰ
Nº 1, Bd Carnot, Hanoi - Tel. 874

GIÁ BÁO

Trong nước, Ngoại quốc
Pháp và thuộc địa
Một năm . . . 3\$00 6\$50
Sáu tháng . . . 1.60 3.50

LEN với DA

các quý-bà, quý-cô dùng len dạ may áo, muôn được hàng tốt, màu đẹp, kiều hợp thời, rồi đây không ân hận thì chỉ nên đến

TIỆM-CHÍNH BOMBAY

89, HÀNG KHAY

Nhung den toàn to, satin Tuyết-nhung, Đoạn thâm, Kim-Tiến cùng các hàng đặt riêng về việc cướp-xin đã về rất nhiều

MAISON NHUAN-OC

ARCHITECTURE
(Avant-Métré et méttré définitif)

Mười bảy năm chuyên
về kiều nhà theo luật
vệ - sinh thành phố
Hanoi. Đã có bốn trăm
kiều nhà của bản-sở vẽ,
mà đã xây tại Hanoi và
các tỉnh xin tính giá bạ

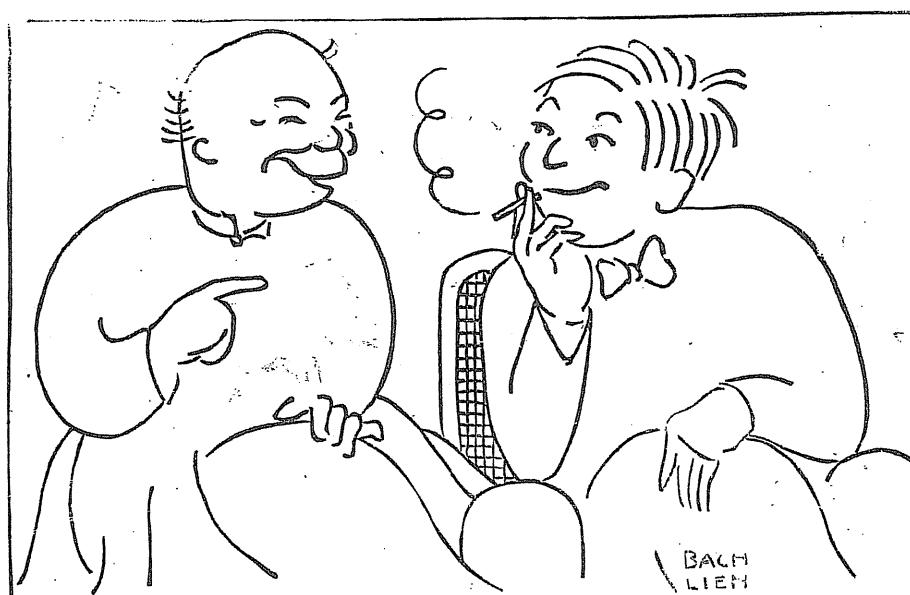
Siège : 168, Rue Lê-Lợi, Hanoi
Succursale: 63, A M^e Joffre, Thanh-Hoa

DAN BA ĐẸP TÂN
THƠI AI CŨNG
DUNG KEM
PHÂN SẮP
SA PHÒNG
TOKALON



TOKALON

KHẨU THIỆT HỮU BẢNG



A — Đêm qua, tôi nấm mê lâ quá, loay hoay thế nào mà mình nuốt trừng
được quả địa-cầu.

B — Cũng chưa lâ, tôi nấm mê thấy tôi đi chơi, bị lạc ra ngoài quả đất...
chắc lúc đó thì anh nuốt phải nó.

Những hạt đậu nhọn
nhặt trong nghị viện hôm
bầu nghị-trưởng

Ông Tá nói :

1. Tôi mất quyền nói.

Ông nghị mà mất quyền
nói, thì hẳn chỉ có ông nghị
cầm.

2. Ông Vĩnh giật giày ông
Lục.

Buộc giày vào đâu mà
giật? Nên nói rõ hơn một
chút.

3. Tôi tuy trẻ mà rất lẽ
phép.

Vậy trẻ thì đáng lẽ không
lẽ phép đấy. Họa chăng có
trẻ con.

4. Tôi nói với ông đầu
rùm các ông kia.

Chỉ nói: chúa trùm, hoặc
chúa chòm, hoặc đầu đặng.
Người ta chỉ dùng chữ trùm
để trả người đứng đầu các
con hát mà thôi. Thí dụ:
trùm phường chèo, trùm ả

dào. Có lẽ ông Tá cho hai
thứ « trùm » là một như
thế cũng có lý. Vả không
có « trùm » Khâm-thiên thì
làm gì có « trùm » nghị viên.

Ông Lục bảo ông Bản :

1. Ông lại đưa cả chỗ ra.

Ở viện có thời xôi đâu
mà đưa chỗ ra?

2. Tôi không phải là quan
trên.

Không, ông là quan đấy
chứ, vì tôi có nghe thấy
nhiều lần các ông bảo nhau:
« Xin mời các quan bỏ phiếu
cho thôi ». Hay ông Lục
muốn noi: « Tôi chỉ là quan
dưới, chứ không phải quan
trên ».

Ông Vĩnh nói :

2. Đít cua, đít cảng.

Chỉ nghe nói: đít cua, đít
cảng. Vì càng làm gì có đít?

3. Chúng ta có cần gì nghe
những truyện nhãi ranh (ni-
series).

Đã nói chúng ta là người
lớn cả, mà sao lại còn có
truyện nhãi ranh ở trong
đám người lớn ấy?

Ông Nguyễn huy Hợi :

1. Le président qui... chose...

Là cái quỷ gì thế?

2. (Bảo Lè-Thắng) — Tais-toi.

Lâm như nói với eu li xe
không bằng!

Ông Sĩ (Bắc-ninh)

Bảo ông Tá:

— Lắc rồi, sao ông còn nói?

Ông Tá trả lời: — Ông ấy
lắc ông đấy, chứ không
phải lắc tôi.

Họ là nghị viên ăn nói
gang thép mà biết luật pháp
tinh tường quá!

Ông Bản bảo ông Lục :

1. Tư cách ông là người
nghị-trưởng.

Tư cách là người thế quái
nào được?

2. Tôi ngọng gì mà không
vào được quan Thống-sú.

Thì đã cố nhiên, vì ngọng
hay không ngọng cũng đều
vào được quan Thống-sú.
Mà đến cầm đặc cũng vậy
thôi. Trừ ra khi nào ông cụt
cả hai chân. Nhưng khi ấy,
ông đã có cái nặng, thì cũng
vẫn vào được quan Thống-
sú.

3. Công là tư, tư là công

Ồ! hay nhỉ! trắng là đèn,
đen là trăng.

À, phải rồi! cũng như các
ông nói: các ông dân biểu
đều là quan.

4. Uầy, uầy làm cái « vo »

Không biết ông nghị an-
nam nói tiếng nước gì?

Một ông nghị :

— Bầu bán mau đi thôi
không có đổi lăm rồi.

Ai đem tiền ra nghị viện
mà bảo mua, bán. Mả mua,
bán cái gì mới được chứ.

Ông nghè Lê Thắng

(uốn-éo, ôn-én nói) :

— Người trong ban trị sự
phải cùng một đồng ý.

Hắn cũng cùng một đồng
lụi... và cùng một đồng hội,
cùng một đồng thuyền. Chỉ
lý lăm.

Ông Nguyễn văn Hải và ông Trần quang Vinh

Không có hạt đậu đơn, vì
không nói nửa lời, tuy lão
hai ông nghị.

NHẤT-ĐAO-CÁO

AGENTS MARON
ROCHAT ET C^e 45

B^eGAMBETTA

HANOI

MAISON TOKALON
PARIS. SOCIÉTÉ
ASIE. AFRIQUE
3 RUE RICHER
PARIS

luyện



VIEN-DÔNG TÔN-TÍCH HỘI

HỘI TƯ-BẢN SEQUANAISE THÀNH BA-LÈ LẬP NÊN
Công-ty vỗ danh hùn vốn 4.000.000 phat-lâng một phần tư đã góp rồi

Hội dặt dưới quyền kiểm-soát của Chính-phủ. Toàn-quyền Đông-Pháp

Đảng-ba Hanoi số 419

GIÚP NGƯỜI ĐỀ DÀNH TIỀN

Tổng-cục ở Hanoi — 32, phố Paul-Bert — Giấy nói số 892
Sở Quản-ly ở Saigon — 68, Bd. Charner — Giấy nói số 1099

BẢNG XỔ SỐ HOÀN TIỀN THÁNG SEPTEMBRE 1934

Mỗi ngày thứ sáu, 28 Septembre 1934, tại sở Quản-ly ở số 68 Boulevard Charner, Saigon do ông Robert, Thanh-trai của hội Chủ-toa cùng ôn Nguyễn-chi-Tâm và Trần-dinh-Mẫn dự-toa cùng trước mặt quan Kiểm Soát của Chính-Phủ.

XỔ SỐ	SỐ PHIẾU ĐÃ TRÚNG	DANH SÁCH CÁC NGƯỜI TRÚNG SỐ
Lần mở trước trúng 5.000\$	24.352	Số này chưa phát hành
5.60	Ông Xavier Maleapa, Descours et Cabaud, Haiphong, đã góp 70\$, trúng lịnh về 1.000\$00	
4.515	Ông Phan-châu-Du, Commis greffier Socstrang, đã góp 60\$ trúng lịnh về 1.000,00	
8.048	Ông Trần-văn-Chúc, Sté Franco-Asiatique des Pétroles Saigon đã góp 8\$, trúng lịnh về 200,00	
9.095	Ông Nguyễn-ngọc-Lan, làm nhà giày thép Kong (Laos) đã góp 35\$, trúng lịnh về 1.000,00	
12.081	Bà Hồng-thị-Lê, P.T.T. ở Quang-Ngãi đã góp 5\$, trúng lịnh về 200,00	
16.162	Ông Nguyễn-văn-Chi, 16 rue Richaud Hanoi, đã góp 7\$50, trúng lịnh về 500,00	
19.732	Ông Nguyễn-huy-Đính, n° 95 Route Mandarine Hanoi, đã góp 2\$, trúng lịnh về 200,00	
21.968	Ông Nguyễn-văn-Tốn, làm ở A.F.I.M.A. Hanoi, đã góp 1\$, trúng lịnh về 200,00	
1.210-1	Ông Thái-sanh-Lau Saigon đã góp 14\$ trúng lịnh phiếu miễn trừ 200\$, có thể bán lại ngay lấy 105,60	
1.210-4	Ông Phạm-văn-Rong, 54 rue Jean Dupuis Hanoi, đã góp 14\$ trúng lịnh phiếu miễn trừ 200\$ có thể bán lại ngay lấy 105,60	
4.347	4.347-A.— 4.347-B không được miễn trừ	
7.488	Ông Nguyễn-văn-Thái Saigon đã góp 20\$ trúng lịnh phiếu miễn trừ 500\$, có thể bán lại ngay lấy 258,00	
9.986	Ông Trần-Phác, Thợ bạc Quang-Ngãi đã góp 6\$ trúng lịnh phiếu miễn trừ 200\$, có thể bán lại ngay lấy 102,40	
14.431	Không được miễn trừ	
16.158	Cô Nguyễn-thị-Bình, lò rượu Yên-Viên Bacninh đã góp 7\$50, trúng lịnh phiếu miễn trừ 500\$, có thể bán lại ngay lấy 253,00	
18.258	Ông Nguyễn-văn-Đức, 6 rue des Graines Hanoi đã góp 2\$, trúng lịnh phiếu miễn trừ 200\$, có thể bán lại ngay lấy 100,80	
22.795	Phiếu này chưa phát hành	

Kỳ mở số sau định vào ngày thứ ba 30 Octobre 1934, hời 10 giờ sáng tại sở tổng-cục ở số 32 Phố Paul Bert, Hanoi
Món tiền hoàn lại về cuộc xổ số to nhất kỳ tháng Oct. 1934 định là:

5.000\$ cho những phiếu 1000\$ vốn
2.500\$ " 500\$ "
1.000\$ " 200\$ "



SỮA NESTLÉ

HÌNH CON CHIM

SỨC KHỎE CỦA TRẺ CON
BAO THẦU CHO CHÍNH-PHỦ PHÁP

ĐÓC QUYỀN BÁN cho các nhà thương, các
nhà hộ-sinh và các nhà thương binh, vân vân
ở Trung-kỳ, Bắc-kỳ và Cao-miền



TẾT TRUNG THU

Không gì bằng mua « AUTOFORT » cho trẻ
con chơi, vừa được khỏe mạnh lại nhanh
nhẹn, bạo dạn. Bán tại nhà đóng đồ gỗ các
kiều tân thời

Phúc Long

(tức là nhà
Phúc Thành
cũ), ở 43, rue
des Graines,

HA NOI

GIÁ BÁN LẺ LÀ 3\$50 MỘT CHIẾC
BÁN BUÔN TỪ 10 CHIẾC GIỜ LÊN CÓ GIÁ RIÊNG

CÓ: PHÒNG SOI ĐIỆN VÀ CHỤP ẢNH ĐIỆN

“Rayon X”

CÓ: NHÀ HỘ SINH VÀ NHÀ DƯỠNG BỆNHII
167, Boulevard Henri d'Orléans, (đầu ngõ Trạm mới)

BÁC-SĨ LUYỆN 8, Rue de la Citadelle

8, Phố Cửa Đông sau Nhà-Hỏa, giấy nói: 304

Chuyên-trị bệnh trẻ con, bệnh đàn bà.

— Bú máy điện để chữa mọi bệnh —

BÁC-SĨ CHƯƠNG 167, Bd Henri d'Orléans

Đầu Ngõ Trạm mới, giấy nói: 712

Chuyên-trị các bệnh đau phổi. Có máy

bơm hơi ép phổi(pneumothorax artificiel)

để chữa bệnh lao.

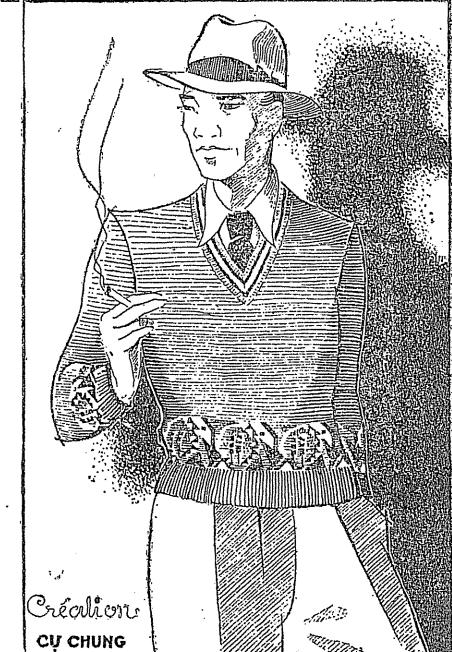
MÙA RÉT NĂM NAY

NÈN ĐẾN HIỆU

CỰ CHUNG

100, Rue du Coton, Hanoi

Mau áo Pull'over laine, vì là một
hiệu đã từng kinh nghiệm trong
mười năm về nghề dệt áo laine.
Áo Pull'over CỰ CHUNG làm toàn
laine tốt, bền, giá phải chăng. Các ngài
sẽ nhận ra rằng, không hiệu nào có
những kiểu áo đẹp như CỰ CHUNG.



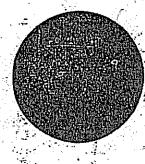
Création
CỰ CHUNG

Nếu khi ngứa mắt, hay mắt đỏ, mà giờ lấy hai giọt thuốc đau mắt
COLLYRE JAUNE của bác-sĩ CAZAUX vào mắt,
như hình theo đây thì tự khắc tránh khỏi được bệnh đau mắt.



Nhà nào cũng cần phải trữ sẵn một lọ thuốc đau mắt
COLLYRE JAUNE của bác-sĩ CAZAUX

*Chớ mua làm những thứ thuốc già hiệu,
chẳng ăn thua gì, lại nguy hiểm nữa.*



THUỐC ĐAU MẮT

COLLYRE JAUNE

CỦA BÁC-SĨ CAZAUX

CÓ BẢN Ở CÁC HIỆU BÀO-CHẾ LỚN, VÀ Ở HIỆU

CHASSAGNE

59, RUE PAUL BERT, 59 - HANOI

BROUSSMICHE

39, B^d PAUL BERT, 39 - HAIPHONG